Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu kolmas jaosto)

25 päivänä syyskuuta 2024*

Energia – Sähkön sisämarkkinat – Käyttövarmuuden alueellisen koordinoinnin yhteinen menetelmä – Siirtoverkonhaltijoiden ehdotuksen hylkääminen – Kapasiteetin laskenta-alue – Core-alue – Asetuksen (EU) 2019/942, asetuksen (EU) 2019/943 ja asetuksen (EU) 2017/1485 mukaisuus

Asiassa T-483/21,

Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., kotipaikka Konstancin-Jeziorna (Puola), edustajinaan asianajajat S. Goldberg, solicitor, A. Galos ja E. White,

kantajana,

ja jota tukee

Puolan tasavalta, asiamiehinään B. Majczyna ja M. Rzotkiewicz,

väliintulijana,

vastaan

Euroopan unionin energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto (ACER), asiamiehinään P. Martinet, Z. Vujasinovic ja E. Tremmel, avustajinaan asianajajat P. Goffinet, M. Shehu ja L. Bersou,

vastaajana,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Schalin sekä tuomarit P. Škvařilová-Pelzl, I. Nõmm, G. Steinfatt ja D. Kukovec (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies I. Kurme,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon 14.6.2023 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

1 Kantaja Polskie sieci elektroenergetyczne S.A. vaatii SEUT 263 artiklaan perustuvassa kanteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa Euroopan unionin energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston (ACER) valituslautakunnan 28.5.2021 tekemän päätöksen (jäljempänä riidanalainen päätös), jolla pysytetään Core-alueeksi kutsutun kapasiteetin laskenta-alueen, joka kattaa Belgian, Tšekin tasavallan, Saksan, Ranskan, Kroatian, Luxemburgin, Unkarin, Alankomaat, Itävallan, Puolan, Romanian, Slovenian ja Slovakian (jäljempänä Core-alue), sähkön siirtoverkonhaltijoiden (jäljempänä siirtoverkonhaltijat) ehdotuksesta käyttövarmuuden alueellisen koordinoinnin yhteiseksi menetelmäksi (jäljempänä ROSC-käyttövarmuusmenetelmä) 4.12.2020 tehty ACER:n päätös nro 33/2020 ja jolla hylätään kantajan valitus asiassa A-007-2021 (konsolidoitu).

Asian tausta

2 Kantaja on siirtoverkonhaltija, joka vastaa Puolan sähköverkon käytöstä, ylläpidosta ja kehittämisestä. Kantaja on valtionyhtiö, jonka ainoa osakas on Puolan valtiokonttori, jota edustaa strategisesta energiainfrastruktuurista vastaava hallituksen asiamies.

3 ACER teki 17.11.2016 kapasiteetin laskenta-alueiden määrittämistä koskevan päätöksen nro 06/2016. Päätöksen 1 artiklassa ja sen liitteessä I luetellaan jäsenvaltioiden alueet, joista Core-alue muodostuu.

4 Sähkön siirtoverkon käyttöä koskevista suuntaviivoista 2.8.2017 annetun komission asetuksen (EU) 2017/1485 (EUVL 2017, L 220, s. 1) 5 artiklan 1 kohdan, 6 artiklan 3 kohdan b alakohdan ja 76 artiklan mukaan kunkin kapasiteetin laskenta-alueen siirtoverkonhaltijoiden on toimitettava ehdotus ROSC-käyttövarmuusmenetelmäksi kansallisille sääntelyviranomaisille hyväksyntää varten viimeistään kolmen kuukauden kuluttua asetuksen 75 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun käyttövarmuusanalyysin koordinointia koskevan menetelmän (jäljempänä CSAM-analyysimenetelmä) hyväksymisestä.

5 CSAM-analyysimenetelmä hyväksyttiin 19.6.2019 ACER:n päätöksellä nro 07/2019, joten siirtoverkonhaltijoiden oli toimitettava ehdotus ROSC-käyttövarmuusmenetelmäksi viimeistään 19.9.2019. Koska siirtoverkonhaltijat eivät toimittaneet ehdotustaan tässä määräajassa, ne ilmoittivat Euroopan komissiolle ehdotuksensa viivästymisestä ja komissio suostui pidentämään määräaikaa 21.12.2019 saakka.

6 Core-alueen siirtoverkonhaltijat esittivät 19.12.2019 kansallisille sääntelyviranomaisille ”Asetuksen 2017/1485 76 artiklan nojalla laaditun Core-alueen siirtoverkonhaltijoiden yhteisen menetelmän alueellista käyttövarmuuden koordinointia varten” (jäljempänä siirtoverkonhaltijoiden ehdotus). Viimeinen kansallinen sääntelyviranomainen sai ehdotuksen siirtoverkonhaltijoilta 31.1.2020.

7 Siirtoverkonhaltijoiden ehdotuksen kanssa toimitettiin selittävä muistio.

8 Asetuksen 2017/1485 6 artiklan 7 kohdan nojalla kansallisten sääntelyviranomaisten oli päästävä sopimukseen ja annettava siirtoverkonhaltijoiden ehdotusta koskeva ratkaisu kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun viimeinen sääntelyviranomainen oli vastaanottanut kyseisen ehdotuksen. Jos sääntelyviranomaiset eivät pääsisi sopimukseen kyseisessä kuuden kuukauden määräajassa, tai

niiden yhteisestä pyynnöstä, ACER:n olisi asetuksen 6 artiklan 8 kohdan mukaan tehtävä kyseistä ehdotusta koskeva päätös Euroopan unionin energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston perustamisesta 5.6.2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/942 (EUVL 2019, L 158, s. 22) 6 artiklan 10 kohdan nojalla kuuden kuukauden kuluessa.

9 Core Energy Regulators' Regional Forumin (Core-alueen energia-alan sääntelyviranomaisten foorumi) puheenjohtaja ilmoitti 5.6.2020 Core-alueen kansallisten sääntelyviranomaisten puolesta ACER:lle, että kyseiset sääntelyviranomaiset olivat päättäneet pyytää ACER:a antamaan siirtoverkonhaltijoiden ehdotusta koskevan ratkaisun asetuksen 2017/1485 6 artiklan 8 kohdan nojalla. Tämän sähköpostitse lähetetyn pyynnön liitteenä toimitettiin Core-alueen kansallisten sääntelyviranomaisten laatima siirtoverkonhaltijoiden ehdotusta koskeva epämuodollinen asiakirja, jossa esitettiin sääntelyviranomaisten näkemykset.

10 Tämän pyynnön perusteella ACER totesi, että sillä on toimivalta tehdä Core-alueen ROSC-käyttövarmuusmenetelmää koskeva yksittäinen päätös asetuksen 2019/942 6 artiklan 10 kohdan b alakohdan toisen alakohdan nojalla.

11 Pitkän yhteistyö-, kuulemis- ja keskustelujakson jälkeen, johon osallistuivat ACER, kaikki Core-alueen kansalliset sääntelyviranomaiset ja kaikki kyseisen alueen siirtoverkonhaltijat ja joka koski siirtoverkonhaltijoiden ehdotusta ja siihen useissa kokouksissa ja useiden äänestyskierrosten jälkeen tehtyjä muutoksia, ACER:n sääntelyneuvosto, jonka jäsenet ovat kansallisten sääntelyviranomaisten edustajia, teki päätöksen nro 33/2020. Mainitun päätöksen liitteessä I esitetään Core-alueen asetuksen 2017/1485 76 artiklan mukainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä (jäljempänä riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä).

12 Kantaja toimitti 4.2.2021 ACER:n valituslautakunnalle asetuksen 2019/942 28 artiklan mukaisen valituksen, jolla se vaati valituslautakuntaa kumoamaan päätöksen nro 33/2020. Myös toinen Core-alueen siirtoverkonhaltija eli TransnetBW GmbH valitti kyseisestä päätöksestä. Valituslautakunta konsolidoi 18.2.2021 kyseiset valitukset yhdeksi asiaksi, jonka asianumero on A-007-2021 (konsolidoitu).

13 ACER:n valituslautakunta teki 28.5.2021 riidanalaisen päätöksen, jolla se pysytti päätöksen nro 33/2020 ja hylkäsi edellä mainitut kaksi valitusta kokonaisuudessaan.

Asianosaisten vaatimukset

14 Kantaja, jonka vaatimuksia Puolan tasavalta tukee, vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen ja

– velvoittaa ACER:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

15 ACER vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen kokonaisuudessaan ja

– velvoittaa kantajan ja Puolan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

16 Kantaja esittää kanteensa tueksi kuusi kanneperustetta. Ensimmäisessä kanneperusteessaan se väittää, että valituslautakunta on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on katsonut lähinnä, että ACER:lla oli toimivalta laajentaa alueellisen koordinoinnin soveltamisalaa ja ulottuvuutta. Toisessa kanneperusteessaan se väittää, että riidanalaisen päätöksen perustelut ovat puutteelliset. Kolmannessa kanneperusteessaan se väittää, että valituslautakunta on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on katsonut, että riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä on sähkön sisämarkkinoista 5.6.2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/943 (EUVL 2019, L 158, s. 54) 35 artiklan ja sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta 5.6.2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/944 (EUVL 2019, L 158, s. 125) 40 artiklan mukainen, vaikka riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän soveltamisala on liian laaja. Neljännessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että valituslautakunta on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on päättänyt, että riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä ei vaikuta siirtoverkonhaltijoiden mahdollisuuteen käyttää keskitetyn ajojärjestyksen määrittelyn mallia. Viidennessä kanneperusteessaan se väittää, että valituslautakunta on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on katsonut, että riidanalaisella ROSC-käyttövarmuusmenetelmällä ei ole jätetty vahvistamatta oikeudenmukaisia rajat ylittävää sähkön kauppaa koskevia sääntöjä tai jätetty luomatta asianmukaisia kannustimia siirtorajoitusten hallitsemiseksi ja tehokkaiden sijoitusten tekemiseksi laitteistoperusteisiin korjaaviin toimenpiteisiin. Kuudennessa kanneperusteessaan se väittää, että valituslautakunta on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on katsonut, että riidanalaisella ROSC-käyttövarmuusmenetelmällä ei estetä käyttövarmuusrajojen ja erityisesti jänniterajojen noudattamista ja että näin ollen kyseinen menetelmä on asiaa koskevien säännösten mukainen.

17 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että ensiksi on syytä tutkia ensimmäinen ja kolmas kanneperuste, joita se tarkastelee yhdessä, ja että tämän jälkeen on syytä tutkia neljäs, viides, kuudes ja toinen kanneperuste tässä järjestyksessä.

Käyttövarmuuden alueellista arviointiprosessia koskevat alustavat huomautukset

18 Riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 3 artiklan mukaan käyttövarmuuden alueellinen koordinointi, johon kyseistä menetelmää sovelletaan, kattaa yhtäältä alueellisen käyttövarmuusanalyysin ja toisaalta käyttövarmuuden alueellisen arviointiprosessin (jäljempänä CROSA-prosessi), josta alueelliset koordinointikeskukset vastaavat asetuksen 2017/1485 78 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ja jonka tuloksena korjaavat toimenpiteet valmistellaan koordinoidusti asetuksen 76 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

19 Ennen kantajan esittämien kanneperusteiden ja perusteluiden asiasisällön tutkimista on esitettävä, miten CROSA-prosessi toimii, jotta voidaan ymmärtää paremmin tämän oikeudenkäynnin asiayhteys ja siten hahmottaa paremmin kantajan esittämät tekniset kanneperusteet.

20 CROSA-prosessi on prosessi, joka riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 3 artiklan 2 kohdan mukaan suoritetaan yhtäältä kerran päivää ennen sähköntoimitusta ja toisaalta vähintään kolme kertaa sähkön toimituspäivänä.

21 CROSA-prosessi alkaa kunkin siirtoverkonhaltijan verkossaan suorittamalla paikallisella käyttövarmuuden arvioinnilla, joka suoritetaan riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 13 artiklan ja 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

22 Kyseisen arvioinnin perusteella kukin siirtoverkonhaltija laatii yksittäisen verkkomallin, joka määritellään kapasiteetin jakamista ja ylikuormituksen hallintaa koskevien suuntaviivojen vahvistamisesta 24.7.2015 annetun komission asetuksen (EU) 2015/1222 (EUVL 2015, L 197, s. 24) 2 artiklan 1 kohdassa muun muassa ”tietokokonaisuu[deksi], jossa kuvataan sähköverkon ominaispiirteet (tuotanto, kulutus ja verkkotopologia)”.

23 Kun yksittäisessä verkkomallissa jonkin johdon virta on suurempi kuin enimmäisvirta, kyse on käyttövarmuusrikkomuksena pidettävästä fyysisestä siirtorajoituksesta. Tällaisessa tilanteessa käyttövarmuusrajoissa pysyminen edellyttää, että valmistellaan korjaava toimenpide ja pannaan se täytäntöön.

24 Asetuksen 2015/1222 2 artiklan 13 alakohdassa säädetyn määritelmän mukaan korjaavalla toimenpiteellä tarkoitetaan ”mitä tahansa toimenpidettä, jota yksi tai useampi siirtoverkonhaltija käyttää, manuaalisesti tai automaattisesti, käyttövarmuuden ylläpitämiseksi”. Korjaavia toimenpiteitä ovat muun muassa ajojärjestyksen uudelleenmäärittely, jolla asetuksen 2019/943 2 artiklan 26 alakohdassa säädetyn määritelmän mukaan tarkoitetaan ”toimenpidettä, mukaan lukien rajoittaminen, jonka aktivoi yksi tai useampi siirtoverkonhaltija – – säätämällä tuotantoa, kuormitusjärjestelyjä tai molempia muuttaakseen fyysisiä virtauksia sähköjärjestelmässä ja vähentääkseen fyysistä siirtorajoitusta tai muuten varmistaakseen verkon käyttövarmuuden”, ja vastakaupankäynti, jolla asetuksen 2019/943 2 artiklan 27 alakohdassa säädetyn määritelmän mukaan tarkoitetaan ”alueiden välistä kauppaa, jonka verkonhaltijat ovat käynnistäneet kahden tarjousalueen välillä fyysisen siirtorajoituksen helpottamiseksi”.

25 Kun siirtoverkonhaltija laatii yksittäisen verkkomallin ja havaitsee siirtorajoituksen, riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 14 artiklan 2 kohdan mukaan se voi jo suunnitella korjaavien toimenpiteiden aktivoimisen lähellä reaaliaikaa kyseisten käyttövarmuusrikkomuksien korjaamiseksi. Kyseisillä korjaavilla toimenpiteillä voi olla rajat ylittävää merkitystä tai ne voivat olla yksinomaan kansallisia.

26 Riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 9 artiklan 2 kohdan mukaan korjaavina toimenpiteinä, joilla on rajat ylittävää merkitystä, pidetään toimenpiteitä, joilla voidaan ainakin ajoittain vaikuttaa siirtorajoitukseen, joka koskee kyseisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 5 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettua elementtiä, joita ovat siis kaikki alueiden välisen kapasiteetin laskennassa kapasiteetin laskentaa koskevien menetelmien mukaan huomioon otettavat kriittiset verkkoelementit ja kaikki muut verkkoelementit, joissa jännite on yhtä suuri tai suurempi kuin 220 kV. Riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 7 artiklan 3 kohdan d alakohdan i ja ii alakohdan mukaan kukin siirtoverkonhaltija voi kuitenkin yksipuolisesti rajata tietyt verkkoelementit CROSA-prosessin ulkopuolelle. Lisäksi riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 5 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan siirtoverkonhaltijat voivat myös yksimielisesti rajata minkä tahansa verkkoelementin CROSA-prosessin ulkopuolelle kriittisiä verkkoelementtejä lukuun ottamatta.

27 Riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 13 artiklan 1 kohdan mukaan siirtoverkonhaltijan on myös ilmoitettava yksittäisessä verkkomallissaan kaikki käytettävissä olevat korjaavat toimenpiteet, joilla olisi rajat ylittävää merkitystä.

28 Yksittäiset verkkomallit toimitetaan tämän jälkeen riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 18 artiklan mukaisesti alueellisille koordinointikeskuksille, jotka yhdistävät ne yhteiseksi verkkomalliksi, joka koskee kaikkia vuorokauden tunteja. Asetuksen 2015/1222 2 artiklan 2 alakohdassa säädetyn määritelmän mukaan yhteisellä verkkomallilla tarkoitetaan muun muassa ”unionin laajuista tietokokonaisuutta, josta on sovittu eri siirtoverkonhaltijoiden kesken ja jossa kuvataan sähköverkon keskeiset ominaispiirteet (tuotanto, kulutus ja verkkotopologia)”.

29 Vaikka kaikki siirtoverkonhaltijat nimittäin toimittaisivat yksittäisen verkkomallin, jonka mukaan siirtorajoituksia ei synny suunniteltujen korjaavien toimenpiteiden vuoksi, virrat verkkoelementeissä voivat muuttua, kun eri mallit yhdistetään yhteiseksi verkkomalliksi, ja mallista voi ilmetä uusia siirtorajoituksia.

30 Tästä syystä riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti CROSA-prosessin tavoitteena on sellaisten korjaavien toimenpiteiden, joilla on rajat ylittävää merkitystä, koordinointi, vahvistaminen ja täytäntöönpano. Tarkemmin sanottuna CROSA-prosessiin kuuluva algoritmi, jota kutsutaan korjaavien toimenpiteiden optimoinniksi, selvittää yhteisen verkkomallin kunkin tunnin osalta, mikä on siirtoverkonhaltijoiden kaikkien käytettävissä olevien korjaavien toimenpiteiden, joilla on rajat ylittävää merkitystä, optimaalinen yhdistelmä, jotta voidaan ratkaista kaikki yhteisessä verkkomallissa havaitut siirtorajoitukset, jotka koskevat verkkoelementtejä, joilla on rajat ylittävää merkitystä, luomatta uusia siirtorajoituksia, riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 20, 23 ja 24 artiklan sekä 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

31 Nämä korjaavat toimenpiteet pannaan täytäntöön seuraavan päivän aikana mahdollisimman lähellä reaaliaikaa riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 31 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

32 Samaa logiikkaa sovelletaan ns. päivänsisäisessä CROSA-prosessissa, joka suoritetaan sähkön toimituspäivänä. Alueelliset koordinointikeskukset määräävät vähintään kolme kertaa päivän aikana koordinoiduista korjaavista toimenpiteistä, joilla on rajat ylittävää merkitystä ja jotka siirtoverkonhaltijoiden on toteutettava.

33 Jos siirtoverkonhaltija, joka suorittaa paikallisen käyttövarmuuden arvioinnin, kuitenkin havaitsee uuden käyttövarmuusrikkomuksen kahden CROSA-prosessin suorittamiskerran välillä tai viimeisimmän CROSA-prosessin suorittamiskerran jälkeen, riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 33 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan se voi ratkaista kyseisen rikkomuksen soveltamalla CROSA-prosessin ulkopuolista nopean aktivoinnin menettelyä.

Ensimmäinen ja kolmas kanneperuste, jotka koskevat ACER:n toimivaltaa ja riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän soveltamisalaa

34 Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantaja väittää Puolan tasavallan tukemana ensinnäkin, ettei ACER:lla ollut toimivaltaa poiketa siirtoverkonhaltijoiden ehdotuksesta riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän soveltamisalaksi laajentamalla sitä. Tämän jälkeen kantaja väittää, ettei ACER:n toimivaltaa ”ole rajattu täsmällisesti” unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä edellytetyllä tavalla, koska valituslautakunta on korostanut riidanalaisen päätöksensä 484 kohdassa, että ACER:n toimivaltaa rajoittavat ainoastaan SEU 4 ja SEU 5 artiklassa tarkoitetut suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteet. Lopuksi kantaja esittää useita

riidanalaiseen päätökseen perustuvia esimerkkejä, joista sen mukaan ilmenee, että valituslautakunta on hyväksynyt ja jopa ilmaissut tyytyväisyytensä siihen, ettei ACER ole pysynyt toimivaltansa rajoissa, vaikka sillä ei ole ollut oikeusperustaa toimia näin.

35 Kolmannessa kanneperusteessaan kantaja väittää Puolan tasavallan tukemana, että valituslautakunta on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on katsonut, että riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä, ja erityisesti siinä esitetyt verkkoelementtien ja korjaavien toimenpiteiden määritelmät, ovat asetuksen 2019/943 35 artiklan 5 kohdan ja direktiivin 2019/944 40 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisia. Kantajan mukaan riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän nojalla käytännössä kaikilla kantajan verkkoelementeillä ja kaikilla korjaavilla toimenpiteillä katsotaan olevan rajat ylittävää merkitystä, mistä syystä siirtoverkonhaltijat eivät voi hallita sähkövirtoja verkoissaan ja täyttää velvollisuuksiaan, ja siten kyseisellä menetelmällä rajoitetaan siirtoverkonhaltijoiden mahdollisuuksia turvata käyttövarmuus. Tällaisena riidanalaisessa ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä jätetään huomiotta asetuksen 2017/1485 21 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ilmenevä erottelu sellaisten käyttövarmuusrikkomusten, joita on ”tarpeellista” hallita koordinoidusti, ja sellaisten käyttövarmuusrikkomusten välillä, joita ei ole ”tarvetta” hallita koordinoidusti, ja näin ollen se on ristiriidassa mainitun asetuksen 76 artiklan 2 kohdan kanssa, johon kyseinen erottelu perustuu.

36 Vastauskirjelmässään kantaja esittää myös, ettei riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä sovellu yhteen CSAM-analyysimenetelmän 16 artiklan kanssa, jossa määrätään, että kun siirtoverkonhaltijat laativat ROSC-käyttövarmuusmenetelmän, niiden on määritettävä ”säännöt, jotka koskevat prosessia, jonka mukaisesti laaditaan yhteinen luettelo korjaavista toimenpiteistä, joilla on rajat ylittävää merkitystä, ja jonka mukaisesti määritetään siirtoverkonhaltijat, joihin [CSAM-analyysimenetelmän] 15 artiklan mukaan kyseiset korjaavat toimenpiteet vaikuttavat”. Kantajan mukaan ACER on määrännyt riidanalaisessa ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä rajat ylittävää merkitystä koskevasta olettamasta, jonka siirtoverkonhaltijat voivat kumota vain yksimielisinä.

37 ACER kiistää kantajan ja Puolan tasavallan perustelut ja vaatii, että nämä kanneperusteet hylätään.

38 Tässä yhteydessä ACER väittää, etteivät ensimmäinen ja kolmas kanneperuste täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä. Ensimmäisen kanneperusteen osalta ACER esittää yhtäältä, ettei kanneperuste ole riittävän selvä ja täsmällinen unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdassa edellytetyllä tavalla, mistä syystä ACER ei voi vastata kanneperusteeseen hyödyllisellä tavalla, ja toisaalta, että kanneperustetta on pidettävä uutena perusteena, johon kantaja ei ole vedonnut valituslautakunnassa. Kolmannen kanneperusteen ACER väittää perustuvan yhtäältä perusteluihin, jotka on esitetty täysin samanlaisina jo valituslautakunnassa, ja toisaalta uuteen perusteluun, joka perustuu asetuksen 2017/1485 21 artiklan 1 kohtaan.

Ensimmäisen ja kolmannen kanneperusteen tutkittavaksi ottaminen

39 Siitä, onko ensimmäinen kanneperuste riittävän selvä ja täsmällinen työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdassa edellytetyllä tavalla, on todettava, että erityisesti ACER:n vastinekirjelmästä ilmenee, että ACER on ymmärtänyt kaikki kantajan ensimmäisen kanneperusteensa yhteydessä esittämät väitteet ja vastannut niihin siten hyödyllisellä tavalla, että unionin yleinen tuomioistuin voi harjoittaa tehtäviensä mukaista laillisuusvalvontaa, joten tämä kanneperusteen tutkimatta jättämistä koskeva väite on hylättävä.

40 Siitä, onko ensimmäistä kanneperustetta pidettävä uutena, on todettava, että vaikuttaa tosiaan siltä, ettei kantaja ole riitauttanut valituslautakunnassa nimenomaan ACER:n toimivaltaa tehdä päätös, jolla poiketaan siirtoverkonhaltijoiden ehdotuksesta riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän soveltamisalan osalta, joten kyseinen kanneperuste olisi jätettävä tutkimatta. Näin on siksi, että asetuksen 2019/942 29 artiklassa säädetään, että kumoamiskanteet, jotka koskevat ACER:n kyseisen asetuksen mukaisesti antamia päätöksiä, voidaan saattaa Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi vasta sen jälkeen, kun kyseisen asetuksen 28 artiklassa tarkoitettua muutoksenhakumenettelyä valituslautakunnassa on käytetty, mikä merkitsee lähtökohtaisesti, että perusteita, joita ei ole esitetty kyseisessä valituslautakunnassa, ei voida esittää ensimmäisen kerran unionin yleisessä tuomioistuimessa kumoamiskanteen yhteydessä. Koska tällainen kanne nimittäin koskee ainoastaan kyseisen valituslautakunnan päätöstä, sen käsittelyssä on otettava huomioon riita-asioiden tosiseikat ja oikeudelliset seikat, sellaisina kuin ne on esitetty tässä valituslautakunnassa (tuomio 16.3.2022, MEKH ja FGSZ v. ACER, T-684/19 ja T-704/19, EU:T:2022:138, 48 kohta). Jäljempänä esitettävistä syistä ensimmäinen kanneperuste on joka tapauksessa perusteeton, ja se on näin ollen hylättävä.

41 Niiden kolmannen kanneperusteen tueksi esitettyjen perustelujen osalta, joihin kantaja on ACER:n mukaan vedonnut täysin samanlaisina jo valituslautakunnassa, on katsottava, että kantaja voi riitauttaa unionin yleisessä tuomioistuimessa valituslautakunnan riidanalaisessa päätöksessään soveltaman päättelyn ja erityisesti pyrkiä osoittamaan, että päättely on oikeudellisesti virheellistä, vetoamalla väitteisiin, joihin se on jo vedonnut valituslautakunnassa mutta jotka valituslautakunta on hylännyt, jos kantaja katsoo tämän tarpeelliseksi. Päinvastaisessa tapauksessa unionin yleisen tuomioistuimen menettely menettäisi osan merkityksestään. Nyt käsiteltävässä asiassa valituslautakunta on riidanalaisen päätöksensä 566 kohdassa päättänyt riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän soveltamisalaa koskevan analyysinsa ja todennut, että kyseinen soveltamisala on asetuksen 2019/943 35 artiklan 5 kohdan, direktiivin 2019/944 40 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja asetuksen 2017/1485 21 artiklan 1 kohdan mukainen. Näin ollen kantajan perustelut, joilla kantaja kyseenalaistaa tämän päätelmän, jonka valituslautakunta on tehnyt riidanalaisessa päätöksessään, täyttävät tutkittavaksi ottamisen edellytykset.

42 Siitä, onko asetuksen 2017/1485 21 artiklan 1 kohtaan perustuvaa perustelua, johon kantaja vetoaa kolmannen kanneperusteensa tueksi, pidettävä ACER:n väittämällä tavalla uutena, on todettava, että riidanalaisen päätöksensä 552–566 kohdassa, joissa valituslautakunta on tarkastellut käsitettä ”korjaava toimenpide, jolla on rajat ylittävää merkitystä”, valituslautakunta on tukeutunut päättelyssään muun muassa edellä mainittuun säännökseen. Näin ollen kyseistä perustelua ei voida pitää uutena, toisin kuin ACER väittää, ja se siis täyttää tutkittavaksi ottamisen edellytykset.

Ensimmäisen kanneperusteen perusteltavuus

43 Ensimmäisen kanneperusteen perusteltavuudesta on todettava, että asetuksen 2019/942 6 artiklan 10 kohdan ja asetuksen 2017/1485 6 artiklan 8 kohdan nojalla ACER:lla on toimivalta antaa kuuden kuukauden kuluessa ratkaisuja tai yksittäisiä päätöksiä sääntelykysymyksistä, joilla on vaikutuksia rajat ylittävään kauppaan tai rajat ylittävän verkon varmuuteen ja jotka kuuluvat kansallisten sääntelyviranomaisten toimivaltaan, kuten esimerkiksi päätös riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän hyväksymisestä, jos toimivaltaiset kansalliset sääntelyviranomaiset eivät ole päässeet sopimuksen määräajassa, joka niille on tätä varten asetettu, tai jos toimivaltaiset kansalliset sääntelyviranomaiset ovat osoittaneet sille tätä koskevan yhteisen pyynnön.

44 Tässä asiassa on riidatonta, että Core-alueen kansalliset sääntelyviranomaiset ovat 5.6.2020 lähetetyllä sähköpostiviestillä ja Core Energy Regulators' Forumin puheenjohtajan välityksellä yhdessä pyytäneet ACER:a antamaan ratkaisun siirtoverkonhaltijoiden ehdotuksesta asetuksen 2017/1485 6 artiklan 8 kohdan nojalla.

45 Näin ollen ACER:n toimivalta antaa ratkaisu tai tehdä lopullinen päätös riidanalaisesta ROSC-käyttövarmuusmenetelmästä perustuu nyt käsiteltävässä asiassa siihen, että kaikki kansalliset sääntelyviranomaiset ovat asetuksen 2019/942 6 artiklan 10 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa ja asetuksen 2017/1485 6 artiklan 8 kohdassa tarkoitetulla tavalla yhdessä pyytäneet ACER:a antamaan ratkaisun kyseisestä menetelmästä.

46 Tästä on palautettava mieleen, että unionin yleinen tuomioistuin on 15.2.2023 antamansa tuomion Austrian Power Grid ym. v. ACER (T-606/20, valitus vireillä, EU:T:2023:64) 39–61 kohdassa ottanut muun muassa huomioon asetuksen 2019/942 6 artiklan sanamuodon, mutta myös kyseisen säännöstön asiayhteyden ja tavoitteet, ja katsonut, ettei toimivaltaisten kansallisten sääntelyviranomaisten kanta sitonut ACER:a ja että koska ACER:lle on annettu omaa päätösvaltaa, se oli voinut – tarkoituksessa hoitaa sääntelytehtävänsä tehokkaasti – muuttaa siirtoverkonhaltijoiden ehdotuksia ennen niiden hyväksymistä. Asetuksen 2017/1485, jonka asiayhteys on sama kuin asetuksen 2019/942 ja jolla on kyseisen asetuksen tavoitteille analogisia tavoitteita, 6 artiklan 8 kohdan sanamuodon perusteella kyseistä säännöstä on tulkittava samalla tavalla, koska siinä ACER:lle annetaan toimivalta tehdä yksin päätös kansallisten sääntelyviranomaisten sille siirtämistä ehdotuksista, kuten tässä tapauksessa riidanalaisesta ROSC-käyttövarmuusmenetelmästä.

47 Edellä esitetystä seuraa, että ACER:n kyseinen toimivalta on rajattu täsmällisesti asetuksen 2019/942 6 artiklan 10 kohdassa ja asetuksen 2017/1485 6 artiklan 8 kohdassa, ja tällä perusteella voidaan hylätä kantajan väite, jonka mukaan näin ei ole.

48 Edellä esitetystä seuraa niin ikään, että ACER:lla oli asetuksen 2019/942 6 artiklan 10 kohdan ja asetuksen 2017/1485 6 artiklan 8 kohdan perusteella toimivalta poiketa siirtoverkonhaltijoiden ehdotuksesta riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän soveltamisalan osalta ja sillä oli oikeusperusta näin toimimiselle, toisin kuin kantaja väittää.

Kolmannen kanneperusteen perusteltavuus

49 Kolmannen kanneperusteen perusteltavuudesta on todettava, että asetuksen 2019/943 35 artiklan 5 kohdan mukaan siirtoverkonhaltijoiden on vastattava sähkönsiirtojen hallinnasta ja varman, luotettavan ja tehokkaan sähköverkon varmistamisesta direktiivin 2019/944 40 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti, kun taas alueelliset koordinointikeskukset täydentävät siirtoverkonhaltijoiden roolia toteuttamalla niille asetuksen 2019/943 37 artiklan mukaisesti osoitetut tehtävät, joilla on alueellista merkitystä.

50 Asetuksen 2019/943 37 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan alueelliset koordinointikeskukset vastaavat CROSA-prosessin suorittamisesta asetuksen 2017/1485 nojalla kehitettyjen menetelmien mukaisesti. Tämän toimivallan osalta asetuksen 2019/943 42 artiklan 2 kohdasta ilmenee, että alueellisten koordinointikeskusten on esitettävä siirtoverkonhaltijoille osoitettuja koordinoituja toimenpiteitä, jotka siirtoverkonhaltijoiden on pantava täytäntöön, paitsi jos koordinoitujen toimenpiteiden täytäntöönpano johtaisi kunkin siirtoverkonhaltijan määrittelemien käyttövarmuusrajojen rikkomiseen.

51 Kantajan mukaan asetuksen 2017/1485 21 artiklan 1 kohdan a alakohdassa rajoitetaan alueellisten koordinointikeskusten harjoittama koordinointi koskemaan ainoastaan sellaisten käyttövarmuusrikkomusten hallintaa, joita on ”tarpeen” hallita koordinoidusti, kun taas riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä koskee myös käyttövarmuusrikkomuksia, joita ei ole ”tarvetta” hallita koordinoidusti.

52 Aluksi on huomautettava, että niiden käyttövarmuusrikkomusten, joita on tarpeellista hallita koordinoidusti, määritelmän osalta asetuksen 2017/1485 21 artiklan 1 kohdassa ei säädetä itsenäistä määritelmää niiden käyttövarmuusrikkomusten osalta, joita on tarpeellista hallita koordinoidusti, tai niiden, joita ei ole tarvetta hallita koordinoidusti, vaan siinä viitataan tältä osin asetuksen 2017/1485 76 artiklaan ja kyseisen artiklan nojalla hyväksyttyyn ROSC-käyttövarmuusmenetelmään. Lisäksi on todettava, että kantaja itsekin vetoaa siihen, että niiden korjaavien toimenpiteiden, joita on ”tarpeellista” hallita koordinoidusti, määrittämisen kannalta merkityksellinen oikeudellinen arviointiperuste on asetuksen 2017/1485 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu arviointiperuste.

53 Tästä seuraa, että kolmannen kanneperusteen perusteltavuuden tarkastelun yhteydessä on selvitettävä aluksi, perustuuko riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä asetuksen 2017/1485 76 artiklan 2 kohdan virheelliseen tulkintaan, minkä jälkeen on tutkittava väite, joka koskee siirtoverkonhaltijoiden asetuksen 2019/943 35 artiklan ja direktiivin 2019/944 40 artiklan mukaisen toimivallan loukkaamista, ja lopuksi on tutkittava kantajan vastauskirjelmässään esittämä väite, joka koskee CSAM-analyysimenetelmän 16 artiklan väitetysti virheellistä soveltamista.

- Asetuksen 2017/1485 76 artiklan 2 kohdan virheellinen tulkinta

54 Asetuksen 2017/1485 76 artiklan 2 kohdassa säädetään, että kun siirtoverkonhaltijat määrittävät, onko siirtorajoituksella rajat ylittävää merkitystä, niiden on otettava huomioon siirtorajoitus, joka esiintyisi ilman vastuualueiden välistä sähkökauppaa.

55 Asianosaisten kesken on riidatonta, että kaikilla verkkoelementeillä, joissa jännite on yhtä suuri tai suurempi kuin 220 kV, voi olla rajat ylittävää merkitystä. Asianosaiset ovat erimielisiä yksinomaan siitä, tarkalleen ottaen mitkä tällaisten verkkoelementtien siirtorajoitukset ovat asetuksen 2017/1485 76 artiklan 2 kohdan mukaan sellaisia, että niitä on hallittava koordinoidusti CROSA-prosessin avulla.

56 Tässä yhteydessä valituslautakunta on riidanalaisessa päätöksessään vahvistanut ACER:n kannan, jonka mukaan asetuksen 2017/1485 76 artiklan 2 kohdan nojalla siirtorajoituksen aiheuttajasta riippumatta kaikkia siirtorajoituksia, jotka koskevat verkkoelementtejä, joissa jännite on yhtä suuri tai suurempi kuin 220 kV, on hallittava koordinoidusti CROSA-prosessin avulla, joten sitä sovelletaan sekä suunniteltujen rajat ylittävien siirtojen – eli jaettujen siirtojen – aiheuttamiin siirtorajoituksiin että odottamattomien siirtojen – eli kiertovirtojen ja jaettujen siirtojen aiheuttamien muiden siirtorajoitusten pienentämiseksi toteutettujen korjaavien toimenpiteiden aktivoimisen seurauksena toteutettujen siirtojen – aiheuttamiin siirtorajoituksiin.

57 Kantaja kiistää tämän tulkinnan ja väittää, että asetuksen 2017/1485 76 artiklan 2 kohdan sanamuodon mukaisen tulkinnan perusteella ainoastaan suunniteltujen rajat ylittävien siirtojen eli jaettujen siirtojen aiheuttamia siirtorajoituksia on hallittava koordinoidusti. Kun siirtoverkonhaltijan valvomassa verkossa on siirtorajoitus, joka ei liity suunniteltuun rajat ylittävään siirtoon, siirtoverkonhaltijalla on siis kantajan mukaan CROSA-prosessia paremmat

edellytykset hallita siirtorajoitusta. Kantajan mukaan tästä seuraa, että kaikkia samaan verkkoelementtiin, jossa jännite on suurempi kuin 220 kV, kohdistuvia siirtorajoituksia ei aina ole hallittava koordinoidusti.

58 Tässä yhteydessä on ensinnäkin selvitettävä, mikä on ROSC-käyttövarmuusmenetelmän laatimisen kannalta merkityksellinen oikeudellinen arviointiperuste, ja tämän jälkeen on tutkittava, onko valituslautakunta soveltanut kyseistä arviointiperustetta oikein kyseisessä menetelmässä.

59 Asetuksen 2017/1485 76 artiklan 2 kohdassa säädetään, että ”kun siirtoverkonhaltijat määrittävät, onko ylikuormituksella rajat ylittävää merkitystä, niiden on otettava huomioon ylikuormitus, joka esiintyisi ilman vastuualueiden välistä sähkökauppaa”.

60 Säännöksen sanamuodosta ei ilmene ainuttakaan seikkaa, jonka perusteella voitaisiin yksilöidä korjaavat toimenpiteet, joita on tarpeellista hallita koordinoidusti, tai jonka perusteella voitaisiin määritellä tarkasti riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän soveltamisala. Näin ollen kantajan ehdottamaa sanamuotoon perustuvaa tulkintaa ei voida hyväksyä, koska mainittua säännöstä ei ole mahdollista tulkita ottamatta huomioon sen säännöstön asiayhteyttä, jonka osa kyseinen säännös on.

61 Asiayhteytensä perusteella asetuksen 2017/1485 76 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että otetaan huomioon koko kyseinen 76 artikla ja säännökset, joihin asetuksen 76 artiklan 2 kohdassa viitataan suoraan tai epäsuorasti, eli erityisesti asetuksen 2017/1485 76 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohta ja asetuksen 2015/1222 35 artikla, johon viitataan asetuksen 2017/1485 76 artiklan 1 kohdan b alakohdassa.

62 Ensinnäkin asetuksen 2017/1485 76 artiklan 1 kohdan b alakohdasta on todettava, että kyseisen säännöksen sanamuodosta ilmenee, että ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä on määrättävä koordinoidusti hallittujen korjaavien toimenpiteiden valmistelusta, mutta siitä ei suinkaan ilmene, että kyseisen menetelmän soveltamisalan määrittämisen yhteydessä olisi tehtävä erottelu siirtorajoitusten kaltaisten käyttövarmuusrikkomusten, joiden vuoksi on toteutettava koordinoituja korjaavia toimenpiteitä, aiheuttajan mukaan.

63 Lisäksi on todettava, että asetuksen 2017/1485 76 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään lähinnä, että korjaavien toimenpiteiden valmistelun koordinoiminen on perusteltua, kun ”otetaan huomioon” yhtäältä niiden asetuksen 2015/1222 35 artiklan mukaisesti määritelty ”rajat ylittävä merkitys” ja toisaalta ”[asetuksen 2017/1485] 20–23 artiklan vaatimukset”, mikä tukee edellä 62 kohdassa esitettyä asetuksen 2017/1485 76 artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkintaa.

64 Tästä on myös huomautettava, että asetuksen 2015/1222 35 artiklan 4 kohdan nojalla sellainen ajojärjestyksen uudelleenmäärittely ja sellainen vastakauppa, jolla on rajat ylittävää merkitystä, on koordinoitava. Koska asetuksen 2017/1485 76 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään paitsi ajojärjestyksen uudelleenmäärittelyn ja vastakaupan koordinoinnista myös muista, edullisista korjaavista toimenpiteistä, mainittua rajat ylittävää merkitystä koskevaa arviointiperustetta sovelletaan myös kyseisiin korjaaviin toimenpiteisiin mainitussa säännöksessä tehdyn nimenomaisen viittauksen vuoksi.

65 Asetuksen 2015/1222 35 artiklan 2 kohdan nojalla on lisäksi niin, että kunkin alueen siirtoverkonhaltijat voivat tehokkaasti poistaa fyysisiä siirtorajoituksia, jotka esiintyvät niiden vastuualueella, riippumatta siitä, ovatko fyysisten siirtorajoitusten syyt pääasiassa niiden vastuualueen ulkopuolella tai pääasiassa niiden vastuualueella.

66 Tarve koordinoida korjaavia toimenpiteitä, kun niillä on rajat ylittävää merkitystä, ilmenee myös asetuksen 2019/943 16 artiklan 1 kohdan kolmannesta virkkeestä, jossa säädetään, että ”kun siirtoverkonhaltija toteuttaa operatiivisia toimenpiteitä varmistaakseen, että sen siirtoverkko pysyy normaalitilassa, sen on otettava huomioon näiden toimenpiteiden vaikutus viereisiin vastuualueisiin ja koordinoitava näitä toimenpiteitä muiden asianomaisten siirtoverkonhaltijoiden kanssa asetuksessa – – 2015/1222 säädetyllä tavalla”.

67 Lisäksi on huomattava, että tätä tulkintaa tukee myös asetuksen 2017/1485 20–23 artiklan sisältö, joka asetuksen 2017/1485 76 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan on otettava huomioon ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä.

68 Tästä on todettava, että erityisesti asetuksen 2017/1485 23 artiklan 2 kohdasta ilmenee, että valmistellessaan ja aktivoidessaan korjaavaa toimenpidettä, mukaan lukien asetuksen 2015/1222 25 ja 35 artiklan mukainen ajojärjestyksen uudelleenmäärittely tai vastakauppa, toimivaltaisen siirtoverkonhaltijan on arvioitava, yhteistoiminnassa asianomaisten siirtoverkonhaltijoiden kanssa, tällaisen korjaavan toimenpiteen vaikutusta vastuualueellaan ja sen ulkopuolella.

69 Mainitusta säännöksestä ilmenee myös, että korjaavan toimenpiteen vaikutusta on tässä yhteydessä arvioitava ensinnäkin asetuksen 2017/1485 75 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jossa säädetään CSAM-analyysimenetelmän vahvistamisesta, toiseksi kyseisen asetuksen 76 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, jossa säädetään ROSC-käyttövarmuusmenetelmän vahvistamisesta, ja kolmanneksi asetuksen 2017/1485 78 artiklan 1, 2 ja 4 kohdan mukaisesti, joissa säädetään siirtoverkonhaltijoiden ja alueellisten koordinointikeskusten välisestä yhteistyöstä.

70 Kun siis yhtäältä asetuksen 2015/1222 35 artiklaa ja toisaalta asetuksen 2017/1485 20–23 artiklaa luetaan yhdessä, ilmenee, että – toisin kuin kantaja väittää – ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä ei ole määrättävä korjaavien toimenpiteiden koordinoimisesta korjaavilla toimenpiteillä pienennettävän siirtorajoituksen aiheuttajan mukaan vaan sen mukaan, voiko kyseisillä toimenpiteillä olla rajat ylittävää merkitystä.

71 Toiseksi asetuksen 2017/1485 76 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdasta on todettava, että sen mukaan ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä on määritettävä toimivimmat ja taloudellisesti tehokkaimmat korjaavat toimenpiteet asetuksen 2017/1485 22 artiklassa tarkoitettujen käyttövarmuusrikkomusten tapauksessa, ja mainitussa 22 artiklassa kuvataan korjaavien toimenpiteiden eri luokat.

72 Näin ollen yksi ROSC-käyttövarmuusmenetelmän tavoitteista on määrittää kunkin kapasiteetin laskenta-alueen koko verkon kannalta optimaaliset korjaavat toimenpiteet. Kun ACER siis määritti ROSC-käyttövarmuusmenetelmän soveltamisalan, sen oli määrättävä sellaisten korjaavien toimenpiteiden määrittämisestä, joita voitaisiin hallita paremmin koordinoidusti CROSA-prosessin avulla, koska niillä on rajat ylittävää merkitystä.

73 Näiden säännösten perusteella on katsottava, että asetuksen 2017/1485 76 artiklan 2 kohdassa säädetyn oikeudellisen arviointiperusteen perusteella edellytetään ensinnäkin kaikkien sellaisten verkkoelementtien määrittämistä, joiden osalta korjaavien toimenpiteiden koordinointi on tarpeellista verkkoelementin rajat ylittävän merkityksen vuoksi, toiseksi, että koordinoinnilla voidaan tehokkaasti pienentää fyysistä siirtorajoitusta sen aiheuttajasta riippumatta, ja kolmanneksi, että alueellisen koordinoinnin avulla voidaan määrittää optimaalinen ratkaisu.

74 Tässä yhteydessä asetuksen 2017/1485 76 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että siinä määritellään verkkoelementit, joissa lähtökohtaisesti esiintyy rajat ylittäviin siirtoihin liittyviä siirtorajoituksia, joita on hallittava korjaavilla toimenpiteillä, joilla niilläkin on katsottava olevan rajat ylittävää merkitystä.

75 Näin ollen on tutkittava, onko valituslautakunta soveltanut kyseistä arviointiperustetta nyt käsiteltävässä asiassa oikein, kun se on katsonut, että kaikkia aktivoituja korjaavia toimenpiteitä, joilla voidaan ainakin ajoittain vastata virtarajojen rikkomisiin verkkoelementeissä, joissa jännite on yhtä suuri tai suurempi kuin 220 kV, on hallittava koordinoidusti ROSC-käyttövarmuusmenetelmän mukaisesti.

76 Tästä on palautettava mieleen, että verkkoelementit, joilla on rajat ylittävää merkitystä, määritetään viittaamalla määritelmään, josta määrätään asetuksen 2017/1485 75 artiklan nojalla vahvistetussa CSAM-analyysimenetelmässä. Asetuksen 2017/1485 76 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä nimittäin säädetään, että ROSC-käyttövarmuusmenetelmän on oltava CSAM-analyysimenetelmän mukainen, ja CSAM-analyysimenetelmässä määrätään tietyistä seikoista, jotka on otettava huomioon ROSC-käyttövarmuusmenettelyn vahvistamisen yhteydessä.

77 CSAM-analyysimenetelmän 15 artiklan 1 kohdassa määrätään, että kaikkia kriittisiä verkkoelementtejä ja kaikkia verkkoelementtejä, joissa jännite on tiettyä siirtoverkonhaltijoiden määrittämää jännitettä suurempi, on pidettävä verkkoelementteinä, joilla on rajat ylittävää merkitystä, lukuun ottamatta verkkoelementtejä, joiden osalta siirtoverkonhaltijat sopivat yksimielisesti, ettei niillä ole rajat ylittävää merkitystä.

78 Tämä on määräys, jonka perusteella siirtoverkonhaltijat ovat katsoneet ROSC-käyttövarmuusmenetelmää koskevan selittävän muistionsa sivulla 8 (ks. edellä 7 kohta), että CROSA-prosessin kannalta merkityksellisimmät verkkoelementit ovat sellaisia, joissa jännite on 220 kV tai 380 kV, ”koska kyseisten verkkoelementtien kautta järjestetään sähkönsiirrot unionin energiajärjestelmän tarjousalueiden välillä”. Siirtoverkonhaltijat eivät sen sijaan ole katsoneet, että kaikkia kyseisissä verkkoelementeissä aktivoituja korjaavia toimenpiteitä on hallittava koordinoidusti CROSA-prosessin avulla.

79 Riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 12 perustelukappaleesta ilmenee, että kun ACER on määrittänyt korjaavat toimenpiteet, joita on tarpeellista hallita koordinoidusti, se on katsonut, että koska Core-alueen yhteenliitetty verkko on hyvin ristiinverkotettu, yleisesti ottaen ei ole mahdollista määrittää verkkoelementtiä, johon vaikuttaisivat ainoastaan sellaiset korjaavat toimenpiteet, jotka eivät vaikuttaisi muihin verkkoelementteihin, joilla on rajat ylittävää merkitystä, joten kaikilla korjaavilla toimenpiteillä, joilla voidaan ainakin ajoittain pienentää siirtorajoitusta verkkoelementeissä, joissa jännite on yhtä suuri tai suurempi kuin 220 kV, on katsottava olevan rajat ylittävää merkitystä, ja näin ollen kyseisissä verkkoelementeissä aktivoidut korjaavat toimenpiteet on koordinoitava CROSA-prosessin avulla.

80 Kantaja totesi istunnossa vastustavansa tarkemmin sanottuna sitä, että CROSA-prosessin avulla koordinoidaan korjaavia toimenpiteitä, joiden asianomaisiin verkkoelementteihin kohdistuvan fyysisen vaikutuksen vaikutustekijä – eli korjaavan toimenpiteen aiheuttama virtapoikkeama verkkoelementissä, jolla on rajat ylittävää merkitystä ja jossa on vikatapahtuma, kun virtapoikkeaman määrä normalisoidaan kyseisen verkkoelementin pysyvästi sallitun kuormituksen perusteella [”a flow deviation on a XNEC resulting from the application of a remedial action, normalised by the permanent admissible loading (PAL) on the associated XNE ”] – on alle 5 prosenttia. ACER totesi kuitenkin, että koska Core-alueen yhteenliitetty verkko on hyvin ristiinverkotettu, etukäteen ei ole mahdollista todeta, ylitetäänkö korjaavalla toimenpiteellä tämä kynnysarvo, koska korjaavan toimenpiteen konkreettinen vaikutus kunakin hetkenä riippuu muista verkossa aktivoiduista korjaavista toimenpiteistä ja sähkövirroista verkkoelementeissä, eikä tätä kiistetty.

81 Tämän teknisen arvioinnin perusteella on siis todettava aluksi, että kun otetaan huomioon sovellettava oikeudellinen arviointiperuste, valituslautakunta on katsonut perustellusti, että CROSA-prosessin avulla on koordinoitava kaikkia korjaavia toimenpiteitä, joilla voidaan ainakin ajoittain pienentää siirtorajoitusta verkkoelementeissä, joissa jännite on yhtä suuri tai suurempi kuin 220 kV. Tämän jälkeen on todettava, että valituslautakunta on perustellusti vahvistanut ACER:n kannan, jonka mukaan ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä on määrättävä, että CROSA-prosessin avulla koordinoidaan sellaiset korjaavat toimenpiteet, jotka ovat tarpeellisia fyysisen siirtorajoituksen poistamiseksi, siirtorajoituksen aiheuttajasta riippumatta, kun siirtorajoitus koskee mitä tahansa verkkoelementtiä, jossa jännite on yhtä suuri tai suurempi kuin 220 kV. Lopuksi on todettava, ettei valituslautakunta ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä, kun se on vahvistanut, että koko Core-alueen yhteenliitetyn verkon kannalta optimaalinen ratkaisu voidaan määrittää vain kaikkien niiden korjaavien toimenpiteiden perusteella, jotka aktivoidaan verkkoelementeissä, joissa jännite on yhtä suuri tai suurempi kuin 220 kV.

82 Näin ollen valituslautakunta ei ole tehnyt oikeudellista virhettä eikä ilmeistä arviointivirhettä, kun se on katsonut, että kaikkia siirtorajoituksia verkkoelementeissä, joissa jännite on yhtä suuri tai suurempi kuin 220 kV, on hallittava koordinoidusti ROSC-käyttövarmuusmenetelmän mukaisen CROSA-prosessin avulla.

83 Näin ollen asetuksen 2017/1485 76 artiklan 2 kohdan rikkomista koskeva kantajan väite on hylättävä.

- Siirtoverkonhaltijoiden asetuksen 2019/943 35 artiklan ja direktiivin 2019/944 40 artiklan mukaisen toimivallan loukkaaminen

84 Kantajan väitteestä, jonka mukaan riidanalaisessa ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä toistetuilla verkkoelementtien ja korjaavien toimenpiteiden määritelmillä rikotaan asetuksen 2019/943 35 artiklan 5 kohtaa ja direktiivin 2019/944 40 artiklan 1 kohtaa, on muistutettava, että edellä 52–82 kohdassa esitetystä analyysista ilmenee, että ACER on soveltanut oikein merkityksellistä oikeudellista arviointiperustetta eikä se ole ottanut riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän soveltamisalaan korjaavia toimenpiteitä, joita ei ole ”tarvetta” hallita koordinoidusti CROSA-prosessin avulla.

85 Näin ollen – toisin kuin kantaja väittää ja kuten valituslautakunta on perustellusti todennut riidanalaisessa päätöksessään – riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän soveltamisalan määritelmällä ei loukata toimivaltaa, joka siirtoverkonhaltijoille annetaan asetuksen 2019/943 35 artiklan 5 kohdassa ja direktiivin 2019/944 40 artiklan 1 kohdan d alakohdassa siirtoverkonhaltijoiden omien verkkojen käyttövarmuuden osalta.

86 Lisäksi on ensinnäkin todettava, että kaikki kantajan verkkoelementit ja kaikki kantajan käytettävissä olevat korjaavat toimenpiteet eivät kuulu lähtökohtaisesti riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän soveltamisalaan, toisin kuin kantaja väittää. Yhtäältä riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 5 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä ei koske verkkoelementtejä, joissa jännite on pienempi kuin 220 kV. Lisäksi siirtoverkonhaltijat voivat edelleenkin yksipuolisesti tai yksimielisinä rajata tietyt, riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 7 artiklan 3 kohdan d alakohdan i, ii ja iii alakohdassa luetellut verkkoelementit riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän soveltamisalan ulkopuolelle. Toisaalta riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 8 artiklan 2 kohdan mukaan sitä ei sovelleta tiettyihin asetuksen 2017/1485 22 artiklassa tarkoitettuihin korjaavien toimenpiteiden luokkiin. Lisäksi riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 9 artiklan 2 kohdan mukaan siirtoverkonhaltijat voivat yksimielisinä rajata tietyt korjaavat toimenpiteet, joilla ei ole rajat ylittävää merkitystä, menetelmän soveltamisalan ulkopuolelle.

87 Lisäksi on todettava, ettei kantaja ole esittänyt näyttöä, jonka perusteella voitaisiin katsoa, ettei kantajan käytettävissä enää ole ainuttakaan korjaavaa toimenpidettä, jolla se voisi turvata verkkonsa käyttövarmuuden.

88 Toiseksi on huomattava, että siirtoverkonhaltijat ovat edelleenkin yksin vastuussa sellaisten korjaavien toimenpiteiden, joilla on rajat ylittävää merkitystä, aktivoimisesta omien verkkojensa käyttövarmuuden turvaamiseksi.

89 Jos nimittäin suositellun korjaavan toimenpiteen toteuttaminen voisi haitata siirtoverkonhaltijan verkon käyttövarmuutta, riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 27 artiklan ja asetuksen 2019/943 42 artiklan 2 kohdan mukaan kyseinen siirtoverkonhaltija voi hylätä kyseisen toimenpiteen CROSA-prosessin kunkin suorituskerran koordinointivaiheessa.

90 Vastaavasti silloin, kun ilmenee käyttövarmuusrikkomus, jota CROSA-prosessissa ei ole ennakoitu, riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 33 artiklan mukaan asianomainen siirtoverkonhaltija voi käyttää nopean aktivoinnin menettelyä ja aktivoida – ilman alueellisen koordinointikeskuksen osallistumista ja koordinoimalla tämän läheisessä yhteistyössä muiden siirtoverkonhaltijoiden kanssa, joita asia koskee – korjaavan toimenpiteen, jolla on rajat ylittävää merkitystä, turvatakseen oman verkkonsa käyttövarmuuden. Ei siis ole mitään syytä olettaa, että alueellisesta koordinoinnista aiheutuisi käyttövarmuuteen kohdistuva riski.

91 Edellä esitetyn perusteella on hylättävä kantajan väite, jonka mukaan se ei voi turvata verkkonsa käyttövarmuutta eikä siis käyttää sille asetuksen 2019/943 35 artiklassa ja direktiivin 2019/944 40 artiklassa annettua toimivaltaa.

92 Samoilla perusteilla on hylättävä myös Puolan tasavallan väite, jonka mukaan kantaja ei voi taata kyseisen jäsenvaltion energiaturvallisuutta siksi, että riidanalaisella ROSC-käyttövarmuusmenetelmällä typistetään siirtoverkonhaltijoiden käytettävissä olevien korjaavien toimenpiteiden luetteloa ja että kantaja menettää sen vuoksi toimivaltansa

käyttämisen kannalta tärkeitä välineitä, mikä on ristiriidassa yhteisvastuun periaatteen kanssa, sellaisena kuin unionin tuomioistuin on sitä tulkinnut 15.7.2021 antamassaan tuomiossa Saksa v. Puola (C-848/19 P, EU:C:2021:598).

93 Näin ollen on hylättävä kantajan väite, joka koskee asetuksen 2019/943 35 artiklan 5 kohdan ja direktiivin 2019/944 40 artiklan 1 kohdan d alakohdan rikkomista.

- CSAM-analyysimenetelmän 16 artiklan virheellinen soveltaminen

94 Kantaja vetoaa myös siihen, että riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä on ristiriidassa CSAM-analyysimenetelmän 16 artiklan kanssa.

95 Tästä on todettava, että asetuksen 2017/1485 76 artiklan 1 kohdan mukaan ROSC-käyttövarmuusmenetelmän on todellakin oltava johdonmukainen kyseisen asetuksen 75 artiklan nojalla vahvistetun CSAM-analyysimenetelmän kanssa.

96 CSAM-analyysimenetelmän 3 perustelukappaleen mukaan CSAM-analyysimenetelmässä on määräyksiä muun muassa sellaisten korjaavien toimenpiteiden määrittämisestä, joiden käyttö on koordinoitava siirtoverkonhaltijoiden kesken, ja korjaavien toimenpiteiden tehokkaan alueellisen koordinoinnin järjestämisestä siirtoverkonhaltijoiden asetuksen 2017/1485 76 artiklan 1 kohdan b alakohdan perusteella laatiman alueellisen menetelmän mukaan.

97 Lisäksi CSAM-analyysimenetelmän 15 artiklan 3 kohdassa määrätään, että siirtoverkonhaltijoiden on määrättävä ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä menettelysäännöistä, joiden mukaan todetaan korjaavan toimenpiteen rajat ylittävä merkitys, ja tämän merkityksen toteamisen on perustuttava CSAM-analyysimenetelmän 15 artiklan 4–6 kohdassa kuvattuihin kvalitatiivisiin tai kvantitatiivisiin lähestymistapoihin.

98 Siirtoverkonhaltijat ovat ehdotuksessaan ROSC-käyttövarmuusmenetelmäksi ehdottaneet tällaisia menettelyjä mahdollisten korjaavien toimenpiteidensä rajat ylittävän merkityksen arvioimiseksi, jonka siirtoverkonhaltijat toteavat ehdotuksen mukaan kunkin yksittäisen korjaavan toimenpiteen osalta yksimielisellä päätöksellä. Epämuodollisessa asiakirjassaan Core-alueen kansalliset sääntelyviranomaiset ovat lisäksi sopineet kvalitatiivisesta ja kvantitatiivisestä lähestymistavasta, mutta ne ovat myös todenneet, että oli tarvetta lisäselvennyksille, koska siirtoverkonhaltijoiden ehdotus ei ollut täysin valmis tai riittävän yksityiskohtainen.

99 Tämän jälkeen ACER on katsonut riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 12 ja 13 perustelukappaleessa esitetyn teknisen arvioinnin perusteella, että kaikkia korjaavia toimenpiteitä, joilla voidaan ainakin ajoittain vastata virtarajojen rikkomiseen verkkoelementissä, jossa jännite on yhtä suuri tai suurempi kuin 220 kV, eli verkkoelementissä, jolla on rajat ylittävää merkitystä, on pidettävä toimenpiteinä, joilla on rajat ylittävää merkitystä, paitsi jos siirtoverkonhaltijat päättävät toisin. ACER on sitä vastoin muuttanut kvalitatiivisia ja kvantitatiivisia lähestymistapoja, jotta niiden avulla voidaan määrittää siirtoverkonhaltijat, joihin korjaavan toimenpiteen, jolla on rajat ylittävää merkitystä, aktivoiminen vaikuttaa, erityisesti nopean aktivoinnin menettelyä varten.

100 On huomattava, että CSAM-analyysimenetelmän 16 artikla perustuu sellaiseen käsitykseen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän laatimismenettelystä, jossa edellytetään, että Core-alueen siirtoverkonhaltijat laativat yhdessä sellaisen ehdotuksen ROSC-käyttövarmuusmenetelmäksi,

jossa on säännöt korjaavien toimenpiteiden rajat ylittävän merkityksen ja niiden siirtoverkonhaltijoiden määrittämistä varten, joihin kyseiset korjaavat toimenpiteet vaikuttavat yleisesti.

101 Ei siis voida väittää, ettei valituslautakunta olisi varmistanut, että kyseistä säännöstä on noudatettu, sillä riidanalaisessa ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä määrätään menettelystä, jonka osalta on määritetty arviointiperusteet, joiden mukaan siirtoverkonhaltijat laativat luettelon verkkoelementeistä, joilla on rajat ylittävää merkitystä, ja joiden mukaan mahdollisen korjaavan toimenpiteen rajat ylittävä merkitys määritetään, ja siinä on myös erityissääntöjä, jotka koskevat sellaisten verkkoelementtien ja korjaavien toimenpiteiden, joilla ei ole rajat ylittävää merkitystä, jättämistä pois kyseisestä luettelosta.

102 On siis hylättävä kantajan väite, jonka mukaan riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän soveltamisala ei sovellu yhteen CSAM-analyysimenetelmän 16 artiklan kanssa.

103 Edellä esitetystä seuraa, ettei kantaja ole kyennyt osoittamaan, että valituslautakunta olisi tehnyt oikeudellisen virheen tai ilmeisen arviointivirheen, kun se ei ole todennut riidanalaisessa päätöksessään, että asetuksen 2019/943 35 artiklan 5 kohtaa ja direktiivin 2019/944 40 artiklan 1 kohdan d alakohtaa on rikottu. Näin ollen ensimmäinen ja kolmas kanneperuste on hylättävä.

Neljäs kanneperuste, joka koskee sellaisten säännösten rikkomista, joilla taataan mahdollisuus käyttää keskitetyn ajojärjestyksen määrittelyn mallia kansallisten siirtorajoitusten hallinnassa ja tasehallintatehtävien suorittamiseen

104 Neljännessä kanneperusteessaan kantaja väittää Puolan tasavallan tukemana, että riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä vaikuttaa siirtoverkonhaltijoiden mahdollisuuteen käyttää keskitetyn ajojärjestyksen määrittelyn mallia ja erityisesti kyseiseen malliin sisältyvää yhdistettyä suunnitteluprosessia, koska kun korjaava toimenpide, jolla on rajat ylittävää merkitystä, on aktivoitu, siirtoverkonhaltijat eivät enää voi käyttää kyseisiä tuotantoresursseja tai muuttaa yksin tuotannon tavoitearvoja. Kantajan mukaan keskitetyn ajojärjestyksen määrittelyn mallin yhteydessä toteutettu yhdistetty suunnitteluprosessi on jatkuva prosessi, joka alkaa ennen CROSA-prosessia ja joka suoritetaan säännöllisesti uudelleen reaaliaikaisesti, koska se toistetaan usein yli 50 kertaa vuorokaudessa, kun taas CROSA-prosessiin kuuluu vain yksi suorituskerta päivää ennen sähkön toimituspäivää ja kolme suorituskertaa sähkön toimituspäivänä. Kun valituslautakunta ei ole todennut tätä haittaa, se on kantajan mukaan tehnyt oikeudellisen virheen ja tulkinnut virheellisesti asetuksen 2017/1485 4 artiklan 2 kohdan e alakohtaa ja asetuksen 2019/943 12 artiklan 1 kohtaa.

105 Kantaja väittää lähinnä, että koska riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän soveltamisala on laaja, se on esteenä keskitetyn ajojärjestyksen määrittelyn mallin käyttämiselle, koska riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän vuoksi kantaja ei voi itse hallita Puolassa yhtäältä siirtorajoituksia ja toisaalta tasehallintaa, joten se ei voi turvata verkkonsa käyttövarmuutta. Tässä yhteydessä kantaja toteaa, että keskitetyn ajojärjestyksen määrittelyn mallissa kantaja suorittaa tasehallintatehtävät yhdessä siirtorajoitusten hallinnan kanssa yhdistetyssä suunnitteluprosessissa, kun taas ajojärjestyksen itsemäärittelymallissa tasehallintatehtävät ja siirtorajoitusten hallinta suoritetaan erikseen.

106 ACER kiistää kantajan ja Puolan tasavallan esittämät perustelut ja vaatii, että kanneperuste hylätään.

107 Tässä yhteydessä ACER väittää, ettei neljäs kanneperuste täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, koska se perustuu perusteluihin, jotka on esitetty täysin samanlaisina jo valituslautakunnassa.

108 Aluksi on palautettava mieleen neljännen kanneperusteen tutkittavaksi ottamisen osalta, että kantaja voi riitauttaa unionin yleisessä tuomioistuimessa valituslautakunnan riidanalaisessa päätöksessään soveltaman päättelyn vetoamalla väitteisiin, joihin se on jo vedonnut valituslautakunnassa, jos kantaja katsoo tämän tarpeelliseksi (ks. edellä 41 kohta). Nyt käsiteltävässä asiassa valituslautakunta on todennut riidanalaisen päätöksensä 600 kohdassa, että riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä ei vaikuta siirtoverkonhaltijoiden mahdollisuuteen käyttää keskitetyn ajojärjestyksen määrittelyn mallia. Vastaavasti riidanalaisen päätöksen 609 kohdasta ilmenee, että valituslautakunta on katsonut muun muassa, että CROSA-prosessiin perustuvilla rajoituksilla ei estetä siirtoverkonhaltijoita täyttämästä asetuksen 2017/1485 4 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisia vastuuvelvollisuuksiaan, ja se on tehnyt tämän päätelmän kyseisen päätöksensä 583–608 kohdassa esitetyn päättelyn perusteella. Näin ollen kantajan väitteet, joilla se kyseenalaistaa kyseiset seikat, joiden perusteella valituslautakunta on tehnyt päätelmänsä riidanalaisessa päätöksessään, voidaan tutkia.

109 Neljännen kanneperusteen perusteltavuuden osalta on huomattava, että asetuksen 2017/1485 4 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten on ”kunnioitettava [toimivaltaiselle] siirtoverkonhaltijalle annettua vastuuta varmistaa käyttövarmuus, myös kansallisessa lainsäädännössä vaaditulla tavalla”. Asetuksen 2019/943 12 artiklan 1 kohta puolestaan koskee siirtoverkonhaltijoiden vastuuta voimalaitosten ja kulutusjouston ajojärjestyksen määrittelystä, ja siinä säädetään, että voimalaitosten ja kulutusjouston ajojärjestyksen määrittelyn on tapahduttava syrjimättömästi, avoimesti ja, jollei kyseisen artiklan 2–6 kohdassa toisin säädetä, markkinapohjaisesti.

110 Siirtoverkonhaltijat voivat täyttää kyseisen vastuuvelvollisuutensa käyttämällä keskitetyn ajojärjestyksen määrittelyn mallia, jolla tarkoitetaan sähköjärjestelmän tasehallintaa koskevista suuntaviivoista 23.11.2017 annetun komission asetuksen (EU) 2017/2195 (EUVL 2017, L 312, s. 6) 2 artiklan 18 alakohdassa säädetyn määritelmän mukaan ”suunnittelun ja ajojärjestyksen määrittelyn mallia, jossa tuotantosuunnitelmien ja kulutussuunnitelmien sekä voimalaitosten ja kulutuslaitosten ajojärjestyksen määrittelystä vastaa kysynnän mukaan säädettävien laitosten osalta siirtoverkonhaltija yhdistetyssä suunnitteluprosessissa”.

111 Aluksi on todettava, että asetuksen 2017/1485 4 artiklan 2 kohdan e alakohdasta tai asetuksen 2019/943 12 artiklan 1 kohdasta ei seuraa, että asetuksen 2017/1485 76 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti vahvistettu ROSC-käyttövarmuusmenetelmä ei vaikuta siirtoverkonhaltijoiden toimintaan, mukaan lukien kyseisissä säännöksissä tarkoitetun keskitetyn ajojärjestyksen määrittelyn mallin käyttöön. Mainitun säännöksen tulkinnasta ei kuitenkaan voi seurata, että ohitetaan siirtoverkonhaltijoille nimenomaisesti muun muassa asetuksen 2017/1485 4 artiklan 2 kohdan e alakohdassa asetettu velvollisuus turvata verkkojensa käyttövarmuus.

112 Näin ollen on tutkittava, seuraako riidanalaisesta ROSC-käyttövarmuusmenetelmästä, kuten kantaja väittää, ettei kantaja voi käyttää keskitetyn ajojärjestyksen määrittelyn mallia kansallisten siirtorajoitusten hallinnassa ja tasehallintatehtävien suorittamiseen, mikä merkitsisi puuttumista kantajan vastuuseen, joka koskee sen verkon käyttövarmuuden turvaamista.

Kysymys siitä, onko rikottu sääntöjä, joilla taataan mahdollisuus käyttää keskitetyn ajojärjestyksen määrittelyn mallia siirtorajoitusten hallitsemiseksi yksittäisessä verkkomallissa

113 Ensinnäkin kansallisten siirtorajoitusten hallinnan osalta kantaja väittää lähinnä, että CROSA-prosessin harvalukuisemmat suorituskerrat ovat esteenä asetuksen 2017/2195 2 artiklan 19 alakohdassa tarkoitetun yhdistetyn suunnitteluprosessin tiheämmälle suorittamiselle, koska riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 14 artiklan 2 kohdasta seuraa, ettei tuotanto- tai kulutussuunnitelmiin voida tehdä uusia muutoksia sen jälkeen, kun CROSA-prosessi on suoritettu sähköntoimitusta edeltävänä päivänä.

114 Tässä yhteydessä on heti aluksi hylättävä kantajan väite, jonka mukaan yhtäältä CROSA-prosessi suoritetaan vain kerran päivänä ennen sähkön toimituspäivää ja toisaalta korjaavia toimenpiteitä, joilla on rajat ylittävää merkitystä, voidaan toteuttaa ainoastaan ennen kyseistä edeltävän päivän CROSA-prosessia, kun taas yhdistetty suunnitteluprosessi suoritetaan kantajan mukaan yli 50 kertaa päivässä.

115 Riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 31 artiklan 1 kohdan mukaan korjaavat toimenpiteet, joilla on rajat ylittävää merkitystä, aktivoidaan nimittäin lähellä reaaliaikaa eikä ennen ajankohtaa, jona edeltävän päivän CROSA-prosessi alkaa eli klo 18.00 päivänä ennen sähkön toimituspäivää.

116 Toiseksi kantajan väitteestä, jonka mukaan olosuhteet verkossa voivat muuttua hyvin nopeasti, mihin voidaan vastata tehokkaasti yhdistetyn suunnitteluprosessin avulla, on todettava, että CROSA-prosessia koskevissa säännöissä määrätään riittävistä takeista, joilla varmistetaan, että siirtoverkonhaltijat noudattavat velvollisuuttaan turvata verkkonsa käyttövarmuus.

117 Siten ensinnäkin riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 27 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määrätään, että jos korjaavan toimenpiteen, jolla on rajat ylittävää merkitystä, aktivoimisella aiheutettaisiin käyttövarmuusrikkomus, siirtoverkonhaltija, jota käyttövarmuusrikkomus koskee, ja korjaavan toimenpiteen aktivoinnista vastaava siirtoverkonhaltija voivat hylätä kyseisen toimenpiteen. Samasta mahdollisuudesta määrätään riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 27 artiklan 2 kohdan b alakohdassa siltä varalta, ettei kyseinen toimenpide ole enää käytettävissä eli sitä ei voida enää toteuttaa.

118 Toiseksi riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 33 artiklassa määrätään nopean aktivoinnin menettelystä, jolla on tarkoitus puuttua käyttövarmuusrikkomuksiin, jotka havaitaan kahden CROSA-prosessin suorituskerran välisenä aikana ja joiden osalta ei voida odottaa seuraavan CROSA-prosessin suorittamiskerran alkua, sekä käyttövarmuusrikkomuksiin, jotka havaitaan viimeisimmän CROSA-prosessin jälkeen.

119 Nopean aktivoinnin menettely on siis toissijainen ja CROSA-prosessin ulkopuolinen menettely, jonka osalta määrätään rajatummasta, vain niiden siirtoverkonhaltijoiden välisestä koordinoinnista, joihin vaikuttavat ne korjaavat toimenpiteet, jotka on aktivoitava sellaisten uusien käyttövarmuusrikkomusten poistamiseksi, joita ei ole voitu ratkaista CROSA-prosessin avulla. Tämän menettelyn avulla siirtoverkonhaltijat voivat yksipuolisesti turvata verkkonsa käyttövarmuuden siinä tapauksessa, että CROSA-prosessin avulla ei voida havaita siihen kohdistuvaa rikkomusta.

120 Edellä esitetyn perusteella on hylättävä myös Puolan tasavallan esittämä väite, jonka mukaan soveltamalla CROSA-prosessia verkkoihin, joiden osalta käytetään keskitetyn ajojärjestyksen määrittelyn mallia, tuotetaan virheellisiä tietoja korjaavista toimenpiteistä, jotka on syytä toteuttaa, koska CROSA-prosessin käytössä ei ole viimeisimpiä tietoja verkon tilasta. Vaikka oletettaisiin, että CROSA-prosessi ei ole tehokas, mitä Puolan tasavalta ei ole näyttänyt toteen, Puolan tasavalta ei nimittäin ole osoittanut, että edellä 116–118 kohdassa mainitut takeet eivät ole siten asianmukaisia, että siirtoverkonhaltijat voisivat turvata verkkojensa käyttövarmuuden niiden perusteella tilanteissa, joissa CROSA-prosessin avulla ei voida havaita käyttövarmuusrikkomusta ja suositella koordinoitua ratkaisua.

121 Edellä esitetyn perusteella on siis katsottava, ettei valituslautakunta ole tehnyt oikeudellista virhettä, kun se on todennut, että riidanalaisesta ROSC-käyttövarmuusmenetelmästä ei seuraa, ettei kantaja voisi hallita siirtorajoituksia käyttämällä keskitetyn ajojärjestyksen määrittelyn mallia, joten valituslautakunta ei ole rikkonut asetuksen 2017/1485 4 artiklan 2 kohdan e alakohtaa eikä asetuksen 2019/943 12 artiklan 1 kohtaa.

Kysymys siitä, onko rikottu sääntöjä, joilla taataan mahdollisuus käyttää keskitetyn ajojärjestyksen määrittelyn mallia tasehallintatehtävien suorittamiseen

122 Kantaja väittää myös, että riidanalaisessa päätöksessään valituslautakunta on virheellisesti pysyttänyt riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän, vaikka se on esteenä sille, että kantaja voisi suorittaa tasehallintatehtäviä.

123 ACER esittää kuitenkin perustellusti, että kantaja voi muuttaa jonkin tuotantoyksikön tuotantosuunnitelmaa tasehallintaa varten, vaikka kyseiseen yksikköön kohdistuisi korjaava toimenpide, jolla on rajat ylittävää merkitystä, kunnes kyseinen korjaava toimenpide aktivoidaan kyseisessä yksikössä.

124 On toki niin, että asetuksen 2017/1485 21 artiklan 1 kohdan b alakohdasta ilmenee lähinnä, ettei siirtoverkonhaltija voi ”suunnitella, valmistella tai aktivoida” korjaavia toimenpiteitä, joilla on rajat ylittävää merkitystä, koordinoimattomasti eli CROSA-prosessin ulkopuolella. Samoin asetuksen 2015/1222 35 artiklan 4 kohdasta ilmenee, että siirtoverkonhaltijoiden on ”pidättäydyttävä yksipuolisista tai koordinoimattomista” korjaavista toimenpiteistä, joilla on rajat ylittävää merkitystä.

125 Kieltoa toteuttaa uusia korjaavia toimenpiteitä, joilla on rajat ylittävää merkitystä, CROSA-prosessin viimeisen suorituskerran jälkeen sovelletaan kuitenkin siirtorajoitusten hallintatoimenpiteisiin eikä sillä puututa tasehallintatoimenpiteisiin.

126 ACER esittää nimittäin perustellusti, että CROSA-prosessille varatun ajan päätyttyäkin voidaan jatkaa yhdistettyä suunnitteluprosessia, jossa voidaan muuttaa tuotantoyksiköiden tuotanto- ja kulutussuunnitelmia, kunhan kyseisten muutosten tarkoituksena on tasehallinta. Tästä kantaja totesi istunnossa, että vaikka ajojärjestyksen uudelleen määrittämistoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on siirtorajoitusten hallinta, on vaikea erottaa niistä, joiden tarkoituksena on tasehallinta, tällainen erottelu ei kuitenkaan ole mahdoton.

127 Lisäksi on todettava, että vaikka kantajalla on siksi, ettei se voi käyttää tuotantoyksikköjä, joissa on aktivoitu CROSA-prosessin tulosten mukaisia korjaavia toimenpiteitä, joilla on rajat ylittävää merkitystä, käytössään vähemmän resursseja tasehallintatehtävien suorittamiseksi kuin aiemmin, tämä seikka ei yksinään riitä perusteeksi todeta, että asetuksen 2017/1485 4 artiklan 2 kohdan e alakohtaa ja asetuksen 2019/943 12 artiklan 1 kohtaa olisi rikottu.

128 Tässä yhteydessä on yhtäältä muistutettava, että alueellisen koordinoinnin logiikkaan kuuluu se, etteivät siirtoverkonhaltijat voi vapaasti määrätä kaikkien resurssiensa käytöstä siltä osin kuin kyseisillä resursseilla on rajat ylittävää merkitystä.

129 Toisaalta on korostettava, että riidanalaisessa ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä määrätään useista erityisesti tasehallintaan liittyvistä takeista. Kyseisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 25 artiklassa määrätään erityisesti, että CROSA-prosessissa on varmistettava, ettei optimoiduista korjaavista toimenpiteistä, joilla on rajat ylittävää merkitystä, aiheudu tasepoikkeamia. Lisäksi ACER toteaa perustellusti, että riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 31 artiklan 2 kohdan mukaan nopean aktivoinnin menettelyssä siirtoverkonhaltija voi pyytää määrätyn korjaavan toimenpiteen, jolla on rajat ylittävää merkitystä, uudelleen arvioimista, jos yhdistetyn suunnitteluprosessin perusteella tehtyjen tavoitearvomuutosten vuoksi kyseisen toimenpiteen aktivoiminen ei enää ole tarpeen.

130 Näin ollen ei voida väittää, että valituslautakunta olisi jättänyt huomiotta asetuksen 2017/1485 4 artiklan 2 kohdan e alakohdassa ja asetuksen 2019/943 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut siirtoverkonhaltijoiden toimivaltuudet, jotka koskevat keskitetyn ajojärjestyksen määrittelyn mallin käyttämistä käyttövarmuuden turvaamiseen ja tasehallintaan.

131 Kantajan muilla neljännen kanneperusteensa tueksi esittämillä väitteillä ei voida horjuttaa tätä päätelmää.

132 Ensinnäkin siltä osin kuin kantaja väittää, että valituslautakunta on sallinut lainvastaisen puuttumisen kantajan tasehallintatehtävien suorittamista koskevaan toimivaltaan, kun se on pysyttänyt riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän ja CROSA-prosessin, on todettava yhtäältä, ettei kantaja ole osoittanut, miten kantajan viittaamalla kapasiteetin laskennassa käytetyn alueisiin jaetun sähkömarkkinamallin taustalla vaikuttavalla ajatuksella yleiseurooppalaisesta sähköverkosta, jossa ei ole fyysisiä rajoituksia, olisi merkitystä, kun arvioidaan, onko riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä lain mukainen. Kantaja selittää nimittäin, että Euroopassa sovellettu alueisiin jaettu sähkömarkkinamalli perustuu ajatukseen yleiseurooppalaisesta sähköverkosta, jossa ei ole fyysisiä rajoituksia, ja toteaa, että tämä merkitsee, että tukkumarkkinoiden näkökulmasta tarjousalueen sisällä ei sovelleta kaupalliseen toimintaan kohdistuvia rajoituksia eli saman tarjousalueen tuotanto- ja kuormalaitosten välistä kauppaa ei rajoiteta mitenkään ja että tarjousalueiden välistä kauppaa rajoittaa käytettävissä oleva alueiden välinen sähkön siirtokapasiteetti. On todettava, ettei kantaja suinkaan selitä, miten siitä, että Euroopassa sovellettu alueisiin jaettu sähkömarkkinamalli perustuu kyseiseen ajatukseen, seuraisi, ettei kantaja voi käyttää tuotantoyksiköitään tasehallintatehtäviin, kun niissä aktivoidaan korjaava toimenpide, jolla on rajat ylittävää merkitystä.

133 Toisaalta ei voida perustellusti väittää, että valituslautakunta olisi riidanalaisessa päätöksessään todennut, että alueelliset koordinointikeskukset voivat osallistua asetuksen 2019/943 johdanto-osan 55 perustelukappaleessa tarkoitettuun sähköjärjestelmän reaaliaikaiseen käyttöön. CROSA-prosessin toimintatavasta seuraa nimittäin, että alueelliset koordinointikeskukset vain

suosittelevat koordinoituja korjaavia toimenpiteitä, ja siirtoverkonhaltijat ovat edelleenkin viime kädessä vastuussa kunkin tällaisen toimenpiteen aktivoimisesta reaaliaikaisesti, kuten asetuksen 2019/943 42 artiklan 2 kohdasta ja asetuksen 2017/1485 78 artiklan 4 kohdasta ilmenee.

134 Toiseksi kantajan väitteestä, joka koskee väitettyä syrjintää sellaisten siirtoverkonhaltijoiden, jotka käyttävät keskitetyn ajojärjestyksen määrittelyn mallia, ja sellaisten siirtoverkonhaltijoiden, jotka käyttävät ajojärjestyksen itsemäärittelymallia, välillä, on todettava, ettei kyseistä väitettä ole esitetty valituslautakunnassa eikä unionin yleiselle tuomioistuimelle esitetyssä kannekirjelmässä vaan ainoastaan kantajan vastauskirjelmässä. Työjärjestyksen 84 artiklassa määrätään kuitenkin, että asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu asian käsittelyn aikana ilmenneisiin oikeudellisiin seikkoihin ja tosiseikkoihin, mihin kantaja ei ole vedonnut. Näin ollen kyseinen väite on jätettävä tutkimatta myöhässä esitettynä.

135 Joka tapauksessa on todettava, ettei kantaja ole osoittanut, miten keskitetyn ajojärjestyksen määrittelyn mallin ja ajojärjestyksen itsemäärittelymallin kohteleminen samalla tavalla merkitsisi yhdenvertaisuusperiaatteen loukkaamista.

136 Kantaja ei nimittäin kiistä, että riidanalaisessa ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä ei erotella kyseisiä malleja toisistaan ja niitä kohdellaan siis samalla tavalla.

137 ACER on lisäksi todennut tässä oikeudenkäynnissä ilman että kantaja olisi kiistänyt tätä, että riidanalaisesta ROSC-käyttövarmuusmenetelmästä seuraavia rajoituksia sovelletaan lähtökohtaisesti samalla tavalla keskitetyn ajojärjestyksen määrittelyn malliin ja itsemäärittelymalliin, sillä ne koskevat paitsi siirtorajoitusten hallintaa myös muita verkonhallintaprosesseja. Tässä yhteydessä ACER on todennut, että siirtoverkonhaltijoiden, joiden toiminta perustuu itsemäärittelymalliin, on myös otettava huomioon kyseiset rajoitukset, esimerkiksi tasehallintakapasiteetin ostamisen osalta. Siten tasehallintakapasiteetti, jota käytetään korjaavana toimenpiteenä, jolla on rajat ylittävää merkitystä, ei ole enää täysin käytettävissä tasehallintaan niiden siirtoverkonhaltijoiden tapauksessa, joiden toiminta perustuu itsemäärittelymalliin, eikä niiden, joiden toiminta perustuu keskitetyn ajojärjestyksen määrittelyn malliin, erotuksetta. Lisäksi ACER:n mukaan molempien mallien tavoitteet ovat samat, eikä kantaja kiistä tätäkään seikkaa.

138 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan syrjintäkiellon tai yhdenvertaisen kohtelun yleinen periaate edellyttää, että toisiinsa rinnastettavia tapauksia ei kohdella eri tavalla eikä erilaisia tapauksia kohdella samalla tavalla, ellei tällaista kohtelua voida objektiivisesti perustella (ks. tuomio 16.12.2008, Arcelor Atlantique et Lorraine ym., C-127/07, EU:C:2008:728, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

139 Tästä seuraa, että näyttääkseen syrjinnän toteen nyt käsiteltävässä asiassa kantajan olisi pitänyt osoittaa, että riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä vaikuttaa eri tavalla jommankumman mallin mukaiseen hallintaan verrattuna toiseen, eikä kantaja ole tehnyt niin.

140 Edellä esitetystä seuraa, ettei kantaja ole kyennyt osoittamaan, että valituslautakunta olisi tehnyt oikeudellisen virheen, kun se ei ole riidanalaisessa päätöksessään todennut sellaisten säännösten rikkomista, joilla taataan siirtoverkonhaltijoille mahdollisuus käyttää keskitetyn ajojärjestyksen määrittelyn mallia kansallisten siirtorajoitusten hallinnassa ja tasehallintatehtävien suorittamiseen. Näin ollen neljäs kanneperuste on hylättävä.

Viides kanneperuste, jonka mukaan valituslautakunta on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on katsonut, että riidanalaisella ROSC-käyttövarmuusmenetelmällä ei ole jätetty vahvistamatta oikeudenmukaisia rajat ylittävää sähkön kauppaa koskevia sääntöjä tai jätetty luomatta asianmukaisia kannustimia siirtorajoitusten hallitsemiseksi ja tehokkaiden sijoitusten tekemiseen laitteistoperusteisiin korjaaviin toimenpiteisiin kuten vaiheenkääntömuuntajiin

141 Kantaja väittää, että ACER:n valituslautakunta on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on vahvistanut ACER:n asetuksen 2019/943 1 artiklan c alakohdasta ja asetuksen 2017/1485 4 artiklan 1 kohdan f alakohdasta tekemän tulkinnan, jonka mukaan riidanalaisessa ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä ei ole yhtäältä jätetty vahvistamatta oikeudenmukaisia rajat ylittävää sähkön kauppaa koskevia sääntöjä tai toisaalta jätetty luomatta asianmukaisia kannustimia siirtorajoitusten hallitsemiseksi ja sijoitusten tekemiselle laitteistoperusteisiin korjaaviin toimenpiteisiin, kuten vaiheenkääntömuuntajiin, joiden avulla siirtorajoitusta voidaan pienentää ”töytäisemällä” sähkö ylikuormittuneesta johdosta vähemmän käytettyyn johtoon.

142 Tässä yhteydessä kantaja huomauttaa, että riidanalaisessa ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä tarkoitetun CROSA-prosessin alettua siirtoverkonhaltijat eivät enää voi toteuttaa yksin korjaavia toimenpiteitä, joilla on rajat ylittävää merkitystä ja jotka ovat niiden käytettävissä, koska ne ovat tehneet sijoituksia tiettyihin laitteisiin, kuten esimerkiksi vaiheenkääntömuuntajiin. Kantajan mukaan riidanalaisella ROSC-käyttövarmuusmenetelmällä siis rajataan siirtoverkonhaltijoiden mahdollisuutta käyttää yksin edullisia korjaavia toimenpiteitä paikallisella tasolla.

143 Kantaja muistuttaa, että tiettyihin verkkoelementteihin kohdistuvien siirtorajoitusten pienentämistä varten CROSA-prosessin avulla valitut korjaavat toimenpiteet voivat olla erilaisia kuin ne korjaavat toimenpiteet, jotka koskevat ainoastaan paikallista siirtorajoitusta, tai paikalliset korjaavat toimenpiteet, mistä aiheutuu ongelmia, kun kapasiteetin laskenta-alueen eri osissa on useita samanaikaisia ja toisistaan riippuvaisia siirtorajoituksia. Samanaikaisten siirtorajoitusten esiintyminen on varsinkin ongelmallista, kun käytetään vaiheenkääntömuuntajia, jotka asennetaan siirtorajoitusten pienentämiseksi verkkoelementissä, koska kyseisiä laitteita voidaan sellaisen korjaavan toimenpiteen yhteydessä, jolla on rajat ylittävää merkitystä, joutua käyttämään päinvastoin – ja kantajan mukaan intuitionvastaisesti – virran lisäämiseen verkkoelementeissä, joita siirtorajoitus koskee, rajat ylittävän siirtorajoituksen pienentämiseksi.

144 Lisäksi kantajan mukaan voi käydä niin, että siirtoverkonhaltijan joutuu soveltamaan sellaisen korjaavan toimenpiteen, jolla on rajat ylittävää merkitystä, yhteydessä kapasiteetin laskenta-alueen laajuista ratkaisua, jossa yhdistyvät vaiheenkääntömuuntajien käyttöön perustuvat toimenpiteet ja ajojärjestyksen uudelleenmäärittelytoimenpiteet, mistä sille aiheutuisi ajojärjestyksen uudelleenmäärittelykustannuksia, vaikka se olisi maksutta voinut käyttää vaiheenkääntömuuntajaa, johon se on aiemmin sijoittanut, pienentääkseen siirtorajoitusta omissa verkkoelementeissään. Kantajan mukaan unionin oikeudessa ei ole säännöstä, jonka nojalla siirtoverkonhaltijoilla olisi velvollisuus toimia muiden, toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden siirtoverkonhaltijoiden edun mukaan.

145 Kantaja katsoo näin ollen, että riidanalainen päätös on ristiriidassa asetuksen 2019/943 1 artiklan c alakohdan ja asetuksen 2017/1485 4 artiklan 1 kohdan f alakohdan kanssa, ja lisäksi – koska sillä pysytetään riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä – se on niin ikään ristiriidassa asetuksen 2019/942 1 artiklan 2 kohdan kanssa, luettuna yhdessä asetuksen 2019/943 19 artiklan kanssa, koska päätös nro 33/2020 ei edistä unionin oikeuden johdonmukaista, tehokasta ja

tosiasiallista soveltamista vaan sillä vaikeutetaan tai jopa tehdään tyhjäksi pyrkimykset noudattaa asetuksen 2019/943 19 artiklaa jakamalla pullonkaulatulot sijoituksiin, joilla vähennetään siirtorajoituksia rajayhdysjohdoissa.

146 ACER kiistää kantajan perustelut ja vaatii, että tämä kanneperuste hylätään.

147 Tässä yhteydessä ACER väittää, ettei viides kanneperuste täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, koska se koskee riidanalaista ROSC-käyttövarmuusmenetelmää, joka vahvistetaan päätöksellä nro 33/2020, eikä riidanalaista päätöstä.

148 Aluksi on todettava viidennen kanneperusteen tutkittavaksi ottamisen osalta, että kantaja väittää, että riidanalaisessa päätöksessään valituslautakunta on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on vahvistanut ACER:n päätöksessä nro 33/2020 tehdyn asetuksen 2019/943 1 artiklan c alakohtaa ja asetuksen 2017/1485 4 artiklan 1 kohdan f alakohtaa koskevan tulkinnan. Tämän jälkeen on todettava, että kannekirjelmässään kantaja riitauttaa viidennen kanneperusteensa tueksi esittämissään perusteluissa nimenomaan riidanalaisen päätöksen tiettyjä, yksilöityjä kohtia. Vielä on huomattava, että riidanalaisen päätöksensä 643–651 kohdassa valituslautakunta on esittänyt syyt, joiden vuoksi se on katsonut, ettei riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä ole ristiriidassa asetuksen 2019/943 1 artiklan c alakohdan ja asetuksen 2017/1485 4 artiklan 1 kohdan f alakohdan kanssa, erityisesti, koska riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän seurauksena ei ole saada siirtoverkonhaltijoita luopumaan sijoituksista tiettyihin laitteisiin, kuten vaiheenkääntömuuntajiin. Toisin kuin ACER väittää, viidennellä kanneperusteellaan kantaja siis riitauttaa riidanalaisen päätöksen eikä päätöstä nro 33/2020. Näin ollen kyseinen kanneperuste täyttää tutkittavaksi ottamisen edellytykset.

149 Viidennen kanneperusteen perusteltavuudesta on yhtäältä todettava, että asetuksen 2019/943 1 artiklan c alakohdassa säädetään tavoite, joka koskee oikeudenmukaisten sääntöjen vahvistamista rajat ylittävää sähkön kauppaa varten, ja asetuksen 2017/1485 4 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädetään tavoitteesta edistää verkon käyttöä ja käyttötoiminnan suunnittelua koskevaa koordinointia.

150 Asetuksen 2019/942 1 artiklan 2 kohdan osalta on todettava, että siinä säädetään ACER:n tarkoitukseksi muun muassa myötävaikuttaminen unionin oikeuden johdonmukaiseen, tehokkaaseen ja tosiasialliseen soveltamiseen unionin ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttamiseksi. Asetuksen 2019/943 19 artiklassa puolestaan säädetään lähinnä siitä, miten on jaettava tulot, joita saadaan alueiden välisen kapasiteetin jakamisen perusteella, ja kyseisen 19 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetään, että kyseisten tulojen jakomenettelyn tavoitteena on muun muassa ”rajayhdysjohtojen siirtorajoituksen vähentämisen kannalta merkityksellisistä verkkoinvestoinneista aiheutuvien kustannusten kattaminen”.

151 Toisaalta on todettava, että riidanalaisesta ROSC-käyttövarmuusmenetelmästä voi seurata rajoituksia siirtoverkonhaltijoiden mahdollisuudelle käyttää yksin edullisia korjaavia toimenpiteitä paikallisella tasolla, erityisesti, kun Core-alueen eri osissa on useita samanaikaisia ja toisistaan riippuvaisia siirtorajoituksia, eikä ACER kiistä tätä. Kuten ACER kuitenkin on muistuttanut, CROSA-prosessin perusteella voidaan muuttaa vaiheenkääntömuuntajan asetuksia ainoastaan yhteisessä verkkomallissa havaittujen siirtorajoitusten ratkaisemiseksi, ja riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 23 artiklan mukaan CROSA-prosessin seurauksena ei saa syntyä uusia siirtorajoituksia eivätkä aikaisemmat siirtorajoitukset saa toistua sen vuoksi. Lisäksi CROSA-prosessin perusteella suositeltujen korjaavien toimenpiteiden soveltamisesta – esimerkiksi siksi, että vaiheenkääntömuuntajan asetuksia on muutettu – ”aiheutuneet”

siirtorajoitukset ratkaistaan niin ikään CROSA-prosessin avulla, joten kyseisten siirtorajoitusten ratkaisemisen edellyttämästä ajojärjestyksen uudelleenmäärittelystä aiheutuneet kustannukset osoitetaan verkkoelementeille, joita yhteisessä verkkomallissa havaittu siirtorajoitus koskee.

152 Lisäksi on todettava, että ACER on todennut kirjelmissään, että CROSA-prosessin seurauksena voi olla, että siirtoverkonhaltijalle aiheutuu tiettyjä kustannuksia ajojärjestyksen uudelleenmäärittelystä sellaisen siirtorajoituksen pienentämiseksi, jonka on ”aiheuttanut” esimerkiksi vaiheenkääntömuuntajien asetusten muuttaminen CROSA-prosessissa suositetulla tavalla, kun Core-alueen tasolla optimaalinen ratkaisu on edellyttänyt sekä vaiheenkääntömuuntajien asetusten muuttamista että kalliita korjaavia toimenpiteitä, kuten ajojärjestyksen uudelleenmäärittelyä. Kantaja esittää siis perustellusti, että riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän perusteella voi aiheutua lisäkustannuksia tietyille, kantajan kaltaisille siirtoverkonhaltijoille, jotka ovat jo sijoittaneet vaiheenkääntömuuntajien kaltaisiin laitteisiin.

153 Näin ollen on tutkittava, onko lisäkustannuksia, joita riidanalaisesta ROSC-käyttövarmuusmenetelmästä voi tietyissä tilanteissa aiheutua siirtoverkonhaltijoille, jotka ovat jo sijoittaneet vaiheenkääntömuuntajien kaltaisiin laitteisiin, pidettävä osoituksena kyseisessä menetelmässä vahvistettujen sääntöjen epäoikeudenmukaisuudesta ja seuraako niistä, että siirtoverkonhaltijat saattavat luopua sijoituksista kyseisiin laitteisiin, kuten kantaja väittää, siinä määrin, että riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä on ristiriidassa asetuksen 2019/943 1 artiklan c alakohdan ja asetuksen 2017/1485 4 artiklan 1 kohdan f alakohdan sekä asetuksen 2019/942 1 artiklan 2 kohdan kanssa, luettuna yhdessä asetuksen 2019/943 19 artiklan kanssa.

154 Riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän sääntöjen väitetystä epäoikeudenmukaisuudesta on todettava, että alueelliseen koordinointiin kuuluvat erottamattomasti kustannukset, joita aiheutuu siksi, että sovelletaan CROSA-prosessin avulla valittua koko aluetta koskevaa ratkaisua, ja kyseisiä kustannuksia on pidettävä energiayhteisvastuun periaatteen konkreettisena ilmentymänä.

155 Kuten unionin tuomioistuin muistutti 15.7.2021 antamansa tuomion Saksa v. Puola (C-848/19 P, EU:C:2021:598) 73 kohdassa, energiayhteisvastuun periaatteen soveltaminen ei merkitse, että unionin energiapolitiikalla ei saa koskaan olla haittavaikutuksia jäsenvaltioiden erityisintresseille energia-alalla. Unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden on kuitenkin otettava kyseisen politiikan täytäntöönpanossa huomioon niin unionin kuin niiden eri jäsenvaltioidenkin, joita asia saattaa koskea, intressit ja punnittava kyseisiä intressejä ristiriitatilanteissa.

156 Tästä on todettava, että alueellisen ratkaisun soveltamisesta aiheutuvat kustannukset ovat nimenomaan ne kustannukset, jotka jaetaan siirtoverkonhaltijoiden kesken sen mukaan, missä määrin ne ovat aiheuttaneet kyseisen siirtorajoituksen, asetuksen 2015/1222 74 artiklan nojalla vahvistetun kustannustenjakomenetelmän mukaisesti. Lisäksi on korostettava, että yksi CROSA-prosessin tavoitteista on tällaisten siirtorajoitusten ja muiden käyttövarmuusrikkomusten ratkaiseminen mahdollisimman kustannustehokkaasti alueellisella tasolla.

157 Lisäksi on otettava huomioon, että riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 35 artiklassa määrätään seurannasta, jonka perusteella voi olla perusteltua muuttaa kyseistä menetelmää asetuksen 2017/1485 7 artiklan 4 kohdan nojalla, jos osoittautuu, että CROSA-prosessin vuoksi yhdelle siirtoverkonhaltijalle aiheutuu säännöllisesti tai järjestelmällisesti korkeampia kustannuksia.

158 Näin ollen on todettava, että pelkästään se, että siirtoverkonhaltijalle voi aiheutua korkeampia kustannuksia alueellisen koordinoinnin vuoksi, ei voi merkitä, että riidanalaisessa ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä vahvistetut säännöt olisivat epäoikeudenmukaisia ja että kyseinen menetelmä olisi tällä perusteella ristiriidassa asetuksen 2019/943 1 artiklan c alakohdan kanssa tai että kyseisillä säännöillä ei voida edistää asetuksen 2017/1485 4 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettua alueellista koordinointia.

159 Kantajan väitteestä, jonka mukaan riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä voi saada siirtoverkonhaltijat luopumaan vaiheenkääntömuuntajien kaltaisiin laitteisiin tehtävistä sijoituksista, on todettava, ettei kantaja ole esittänyt ainuttakaan sellaista ajojärjestyksen uudelleenmäärittelyn kustannusten jakamisen taloudellista vaikutusta koskevaa seikkaa, jolla voitaisiin osoittaa, että kyseinen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä on todellinen este kyseisiin laitteisiin tehtäville sijoituksille.

160 Kuten ACER on korostanut ilman, että kantaja olisi kiistänyt tätä, siirtoverkonhaltija voi edelleenkin hyötyä vaiheenkääntömuuntajan kaltaiseen laitteeseen tekemästään sijoituksesta, jos kyseinen laite laskee kustannuksia, joita siirtoverkonhaltijalle aiheutuu sen yksittäisessä verkkomallissa ilmenevän siirtorajoituksen ratkaisemisesta ennen CROSA-prosessin alkua.

161 Koska nyt käsiteltävässä asiassa ei ole osoitettu, että riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä saa siirtoverkonhaltijat luopumaan sijoituksista vaiheenkääntömuuntajien kaltaisiin laitteisiin, on hylättävä kantajan väite, joka koskee asetuksen 2019/943 1 artiklan c alakohdan ja asetuksen 2017/1485 4 artiklan 1 kohdan f alakohdan sekä asetuksen 2019/942 1 artiklan 2 kohdan, luettuna yhdessä asetuksen 2019/943 19 artiklan kanssa, rikkomista.

162 Edellä esitetystä seuraa, ettei kantaja ole kyennyt osoittamaan, että valituslautakunta olisi tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on katsonut, että riidanalaisella ROSC-käyttövarmuusmenetelmällä ei ole jätetty vahvistamatta oikeudenmukaisia rajat ylittävää sähkön kauppaa koskevia sääntöjä tai jätetty luomatta asianmukaisia kannustimia siirtorajoitusten hallitsemiseksi ja tehokkaiden sijoitusten tekemiseksi sellaisiin korjaaviin toimenpiteisiin, jotka perustuvat vaiheenkääntömuuntajien kaltaisiin laitteisiin. Näin ollen viides kanneperuste on hylättävä.

Kuudes kanneperuste, joka koskee asetuksen 2017/1485 76 ja 77 artiklan rikkomista, luettuna yhdessä asteuksen 25 artiklan, 4 artiklan 1 kohdan d ja h alakohdan ja 4 artiklan 2 kohdan e alakohdan kanssa, joissa taataan käyttövarmuusrajojen ja erityisesti jänniterajojen noudattaminen paikallisella ja alueellisella tasolla

163 Kantaja väittää, että valituslautakunta on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on todennut, ettei riidanalaisella ROSC-käyttövarmuusmenetelmällä estetä siirtoverkonhaltijoita noudattamasta käyttövarmuusrajoja ja erityisesti jänniterajoja. Näin ollen valituslautakunta on kantajan mukaan katsonut virheellisesti, ettei kyseinen menetelmä ole ristiriidassa asetuksen 2017/1485 76 artiklan kanssa, jossa säädetään alueellista käyttövarmuuden koordinointia koskevasta ehdotuksesta, joka siirtoverkonhaltijoiden on tehtävä, tai sen 77 artiklan kanssa, jossa säädetään alueellisen

käyttövarmuuden koordinoinnin organisointia koskevista yhteisistä säännöistä, jotka on esitettävä kyseisessä ehdotuksessa. Edellä mainittuja artikloja on luettava yhdessä seuraavien säännösten kanssa: ensinnäkin asetuksen 2017/1485 25 artikla, joka koskee käyttövarmuusrajoja, jotka kunkin siirtoverkonhaltijan on määritettävä, toiseksi saman asetuksen 4 artiklan 1 kohdan d ja h alakohta, joissa säädetään, että asetuksen tavoitteena on yhtäältä varmistaa olosuhteet, joissa käyttövarmuutta voidaan ylläpitää kaikkialla unionissa ja toisaalta edistää unionin sähkönsiirtoverkon ja sähköalan tehokasta toimintaa ja kehittämistä, ja kolmanneksi saman asetuksen 4 artiklan 2 kohdan e alakohta, jonka mukaan jäsenvaltioiden, toimivaltaisten viranomaisten ja verkonhaltijoiden on kunnioitettava paikalliselle siirtoverkonhaltijalle annettua vastuuta varmistaa käyttövarmuus, myös kansallisessa lainsäädännössä vaaditulla tavalla.

164 Tässä yhteydessä kantaja väittää lähinnä, että riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä ei anna siirtoverkonhaltijoille mahdollisuutta käyttää riittäviä korjaavia toimenpiteitä jännitteen hallitsemiseksi paikallisella tasolla eikä alueellisille koordinointikeskuksille mahdollisuutta hallita jännitettä kunkin kapasiteetin laskenta-alueen tasolla.

165 ACER kiistää kantajan väitteet ja vaatii, että tämä kanneperuste hylätään.

166 Se väittää erityisesti, ettei kuudes kanneperuste täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, koska siinä toistetaan täysin samanlaisena peruste, jonka kantaja on esittänyt jo valituslautakunnassa.

167 Aluksi on palautettava mieleen kuudennen kanneperusteen tutkittavaksi ottamisen osalta, että kantaja voi riitauttaa unionin yleisessä tuomioistuimessa valituslautakunnan riidanalaisessa päätöksessään soveltaman päättelyn vetoamalla väitteisiin, joihin se on jo vedonnut valituslautakunnassa, jos kantaja katsoo tämän tarpeelliseksi (ks. edellä 41 kohta). Nyt käsiteltävässä asiassa valituslautakunta on riidanalaisen päätöksensä 677–690 kohdassa esittänyt syyt, joiden vuoksi se on katsonut, ettei riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä estä siirtoverkonhaltijoita noudattamasta käyttövarmuusrajoja ja erityisesti jänniterajoja ja ettei kyseinen menetelmä siis ole ristiriidassa asetuksen 2017/1485 76 ja 77 artiklan kanssa, luettuna yhdessä asetuksen 25 artiklan, 4 artiklan 1 kohdan d ja h alakohdan ja 4 artiklan 2 kohdan e alakohdan kanssa.

168 Näin ollen väitteet, joilla kantaja pyrkii kyseenalaistamaan nämä valituslautakunnan riidanalaisessa päätöksessään esittämät päätelmät, täyttävät tutkittavaksi ottamisen edellytykset.

Kysymys siitä, onko säännöksiä, joilla taataan jänniterajojen noudattaminen paikallisella tasolla, rikottu

169 Aluksi on todettava, että sekä siirtoverkonhaltijoiden että alueellisten koordinointikeskusten on noudatettava jänniterajoja, kuten kantaja perustellusti esittää. Kyseisestä velvollisuudesta säädetään nimittäin siirtoverkonhaltijoiden osalta asetuksen 2017/1485 27 artiklan 1 kohdassa ja 34 artiklan 2 kohdassa, ja alueellisten koordinointikeskusten osalta asetuksen 2017/1485 78 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, jonka mukaan alueellisten koordinointikeskusten on toteutettava CROSA-prosessi kunkin siirtoverkonhaltijan kyseisen asetuksen 25 artiklan mukaisesti, luettuna yhdessä asetuksen 72 artiklan kanssa, määrittämien käyttövarmuusrajojen pohjalta.

170 On myös huomattava, että riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän mukaan alueellisten koordinointikeskuksien koordinoimien korjaavien toimenpiteiden, joilla on rajat ylittävää merkitystä, tarkoituksena on vähentää virtauksia verkkoelementeissä, joilla on rajat ylittävää

merkitystä. Näin ollen kyseisessä menetelmässä keskitytään virtarajaongelmiin liittyvien käyttövarmuusrikkomusten ratkaisemiseen, kun taas jänniterajojen noudattamisen varmistaminen on edelleenkin ensisijaisesti siirtoverkonhaltijoiden vastuulla.

171 Tämä alueellisten koordinointikeskusten ja siirtoverkonhaltijoiden velvollisuuksien jako perustuu siirtoverkonhaltijoiden ehdotukseen. Siirtoverkonhaltijoiden selittävän muistion (ks. edellä 7 kohta) sivulta 5 ilmenee nimittäin, että siirtoverkonhaltijat ovat katsoneet, että muiden käyttövarmuutta heikentävien seikkojen – kuten esimerkiksi asetuksen 2017/1485 25 artiklassa tarkoitettujen jänniterajojen tai oikosulkuvirtojen – ratkaisemiseen on paremmat edellytykset paikallisella tasolla.

172 Tässä yhteydessä kantaja väittää lähinnä, että yhtäältä korjaavat toimenpiteet, joilla on rajat ylittävää merkitystä ja joita riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä koskee, ja toisaalta korjaavat toimenpiteet, joilla varmistetaan jännitetasojen noudattaminen paikallisella tasolla, voivat olla ristiriidassa keskenään, koska ensin mainittujen toimenpiteiden tarkoituksena on vähentää virtauksia, kun taas jälkimmäiset voivat edellyttää niiden lisäämistä. Kantaja lisää, ettei kyseistä ristiriitaa ole otettu riittävällä tavalla huomioon riidanalaisessa ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä.

173 Riidanalaisessa ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä määrätään kuitenkin useista CROSA-prosessiin kuuluvista takeista, joiden tarkoituksena on nimenomaan varmistaa, että kyseisen prosessin päätteeksi toteutetuilla korjaavilla toimenpiteillä, joilla on rajat ylittävää merkitystä, ei ylitetä jänniterajoja.

174 Ensinnäkin riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 22 artiklan 4 kohdassa määrätään, että jotta voidaan vastata käyttövarmuusrajojen rikkomisiin, kuten jänniterajojen, oikosulkuvirtoja koskevien rajojen tai stabiilisuusrajojen ylittämiseen, kunkin Core-alueen siirtoverkonhaltijan on suoritettava paikallinen arviointi ja pitkän aikavälin käyttövarmuusanalyysi. On erityisesti niin, että kyseiset rikkomiset voidaan käsitellä CROSA-prosessin avulla riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 27 artiklassa tarkoitetun sellaisten korjaavien toimenpiteiden, joilla on rajat ylittävää merkitystä, koordinointivaiheessa, esimerkiksi soveltamalla lisärajoituksia korjaaviin toimenpiteisiin, joilla on rajat ylittävää merkitystä.

175 Tästä kantaja väittää, että riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 27 artiklassa määrätään ainoastaan mahdollisuudesta, eikä velvollisuudesta, käsitellä kyseiset jänniterajojen rikkomiset CROSA-prosessin avulla. Koska kyseinen mahdollisuus on varattu siirtoverkonhaltijalle, siirtoverkonhaltija voi siis varmistaa, että CROSA-prosessin perusteella ei rikota siirtoverkonhaltijan verkon jänniterajoja.

176 Toiseksi riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 22 artiklan 5 kohdassa määrätään, että siirtoverkonhaltijat voivat soveltaa järjestelmäänsä liittyviä lisärajoituksia, jotka heijastavat kyseisen artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja muita käyttövarmuusrajoja, eli jänniterajoja, ja joiden tarkoituksena on, ettei CROSA-prosessin perusteella, siltä osin kuin sillä optimoidaan korjaavia toimenpiteitä, aiheuteta uusia käyttövarmuusrikkomuksia tai pahenneta olemassa olevia käyttövarmuusrikkomuksia. CROSA-prosessin avulla ei kuitenkaan ole tarkoitus ratkaista kyseisiä olemassa olevia käyttövarmuusrikkomuksia, vaan ne ratkaistaan riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 22 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

177 Vaikka kantaja viittaa tähän määräykseen niiden perustelujensa tueksi, joiden mukaan CROSA-prosessin avulla koordinoituja korjaavia toimenpiteitä ei voida käyttää jänniterajojen rikkomisten ratkaisemiseen, se ei osoita, että tämä estäisi siirtoverkonhaltijoita ratkaisemasta jänniterajojen rikkomisia paikallisella tasolla. Päinvastoin riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 22 artiklan 5 kohdassa taataan, ettei korjaavilla toimenpiteillä, joilla on rajat ylittävää merkitystä, puututa siirtoverkonhaltijoiden mahdollisuuteen ratkaista jänniterajojen rikkomisia. Kantaja ei myöskään osoita yhtäältä, miten riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 22 artiklan 5 kohdassa määrätty estää siirtoverkonhaltijoita varmistamasta paikallisella tasolla, että jänniterajoja noudatetaan, tai toisaalta, miksi kyseisessä menetelmässä tulisi määrätä korjaavien toimenpiteiden, joilla on rajat ylittävää merkitystä, suosittelemisesta jänniterajojen rikkomisten ratkaisemista varten.

178 Kolmanneksi riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 27 artiklan 2 ja 5 kohdassa määrätään sellaisen siirtoverkonhaltijan, jota korjaava toimenpide koskee, mahdollisuudesta hylätä CROSA-prosessin perusteella suositeltu korjaava toimenpide, jolla on rajat ylittävää merkitystä, sillä perusteella, että toimenpiteen toteuttamisesta aiheutuisi käyttövarmuusrikkomuksia sen verkossa. Tässä yhteydessä on hylättävä kantajan väite, jonka mukaan kyseinen määräys estää siirtoverkonhaltijoita varmistamasta jänniterajojen noudattamisen paikallisella tasolla, koska siinä määrätään ainoastaan mahdollisuudesta hylätä korjaava toimenpide muttei mahdollisuudesta määrittää tai suositella korjaavaa toimenpidettä jänniteongelmien ratkaisemiseksi. Kantaja ei nimittäin osoita, miten kyseinen määräys estää siirtoverkonhaltijoita varmistamasta jänniterajojen noudattamisen paikallisella tasolla.

179 Neljänneksi riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 16 artiklan 4 kohdassa määrätään siirtoverkonhaltijoiden mahdollisuudesta täydentää kyseistä menetelmää määräyksillä, jotka koskevat sähköverkkojen rajoituksia, jotta voidaan vastata – muun muassa ja tarpeen mukaan – jänniterajojen ylittymiseen.

180 Tästä seuraa, että riidanalaisessa ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä on ollut tarkoitus ottaa huomioon CROSA-prosessin yhteydessä siirtoverkonhaltijoiden paikallisella tasolla toteuttamat korjaavat toimenpiteet edellyttämättä kuitenkaan, että kyseiset korjaavat toimenpiteet koordinoidaan kapasiteetin laskenta-alueen tasolla.

181 Näin ollen kantaja ei ole osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavalla, että edellä 175–180 kohdassa tarkastellut takeet eivät ole riittäviä, jotta siirtoverkonhaltijat voisivat varmistaa jänniterajojen noudattamisen paikallisella tasolla.

182 Se, ettei kantaja voi käyttää tiettyjä korjaavia toimenpiteitä varmistaakseen jänniterajojen noudattamisen verkossaan, koska kyseiset toimenpiteet on varattu CROSA-prosessissa koordinoitaviksi, ei muutenkaan riitä yksin osoitukseksi siitä, ettei kantaja voisi varmistaa verkkonsa käyttövarmuutta. Ei nimittäin ole mitään syytä, jonka vuoksi ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä olisi määrättävä sähkönsiirron vähimmäisrajoista tai suunnitelluista käyttökeskeytyksistä, sillä nämä ovat toimenpiteitä, joita siirtoverkonhaltijat voivat käyttää paikallisella tasolla.

183 Kantaja ei siis voi väittää, että valituslautakunta olisi pysyttänyt riidanalaisella päätöksellään ROSC-käyttövarmuusmenetelmän, joka estää siirtoverkonhaltijoita käyttämästä riittäviä korjaavia toimenpiteitä hallitakseen jännitettä paikallisella tasolla.

Kysymys siitä, onko säännöksiä, joilla taataan jänniterajojen noudattaminen kapasiteetin laskenta-alueen tasolla, rikottu

184 Niiden säännösten, joilla taataan jänniterajojen noudattaminen kapasiteetin laskenta-alueen tasolla, väitetystä rikkomisesta on todettava ensinnäkin, ettei kantaja esitä mitään näyttöä sen väitteensä tueksi, että ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä tulisi yleensä määrätä mahdollisuudesta määrittää jänniterajojen rikkomisten lieventämisen edellyttämät korjaavat toimenpiteet, joilla on rajat ylittävää merkitystä, tai jänniterajojen rikkomisten lieventämisen edellyttämät järjestelmään liittyvät rajoitukset.

185 Lisäksi ACER on korostanut vastauskirjelmänsä 95 kohdassa, että riidanalaisessa ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä määrätään jo tietyistä korjaavista toimenpiteistä, joilla voidaan ratkaista jänniteongelmia, joilla on rajat ylittävää merkitystä, sillä tietyt korjaavat toimenpiteet, joita käytetään jänniterajojen rikkomisen ratkaisemiseen kapasiteetin laskenta-alueen tasolla, voidaan myös luokitella toimenpiteiksi, joilla on rajat ylittävää merkitystä ja jotka on koordinoitava kyseisen menetelmän mukaisesti.

186 Toiseksi erityisesti suunnitelluista käyttökeskeytyksistä on todettava, että vaikka riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 8 artiklan mukaan asetuksen 2017/1485 22 artiklan 1 kohdan d, h, i ja j alakohdassa tarkoitettuja korjaavia toimenpiteitä ei voida käyttää CROSA-prosessin yhteydessä, tämä ei koske asetuksen 22 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja suunniteltuja käyttökeskeytyksiä, joita voidaan määrätä toteutettavaksi CROSA-prosessin perusteella, toisin kuin kantaja väittää.

187 Sähkönsiirron vähimmäisrajoista on lisäksi todettava, että ACER on todennut ilman, että kantaja olisi kiistänyt tätä, ettei asetuksen 2017/1485 75 artiklassa tai muussa unionin oikeussäännössä edellytetä, että CROSA-prosessi koskisi tällaista toimenpidettä. On joka tapauksessa niin, että kukin siirtoverkonhaltija voi määrätä tällaisista vähimmäisrajoista yksittäisessä verkkomallissaan.

188 Kolmanneksi siltä osin kuin kantaja väittää, että edellä 175–180 kohdassa tarkastelluilla takeilla ei taata täyttä johdonmukaisuutta sellaisten virtarajojen rikkomisia koskevien korjaavien toimenpiteiden, joilla on rajat ylittävää merkitystä, ja jänniteongelmien ratkaisemiseen paikallisella tasolla käytettyjen paikallisten korjaavien toimenpiteiden välillä, on huomautettava, ettei kantajan mainitsemien säännösten – eli asetuksen 2017/1485 25 artiklan, 34 artiklan 2 kohdan, 72 artiklan tai 76 artiklan – perusteella voida katsoa, että tällainen tilanne olisi lainvastainen.

189 Näin ollen kantaja ei voi väittää, että valituslautakunta olisi virheellisesti pysyttänyt riidanalaisella päätöksellään menetelmän, jossa alueellisten koordinointikeskusten käyttöön ei anneta riittäviä korjaavia toimenpiteitä jännitteen hallitsemiseksi kapasiteetin laskenta-alueen tasolla.

190 Edellä esitetystä seuraa, ettei kantaja ole kyennyt osoittamaan, että valituslautakunta olisi tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on katsonut riidanalaisessa päätöksessään, ettei riidanalaisella ROSC-käyttövarmuusmenetelmällä estetä käyttövarmuusrajojen ja erityisesti jänniterajojen noudattamista paikallisella tai kapasiteetin laskenta-alueen tasolla ja että näin ollen kyseinen menetelmä ei ole ristiriidassa asetuksen 2017/1485 76 ja 77 artiklan kanssa, luettuna yhdessä asetuksen 25 artiklan, 4 artiklan 1 kohdan d ja h alakohdan ja 4 artiklan 2 kohdan e alakohdan kanssa. Näin ollen kuudes kanneperuste on hylättävä.

Toinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisen päätöksen perustelut ovat puutteelliset

191 Kantaja väittää, ettei valituslautakunta ole perustellut riidanalaista päätöstään riittävästi ja että se on siis rikkonut SEUT 296 artiklaa ja asetuksen 2019/942 28 artiklan 4 kohtaa. Tämän väitteensä tueksi kantaja viittaa viiteen esimerkkiin valituslautakunnan riidanalaisessa päätöksessään esittämistä arvioinneista, joita kantajan mukaan ei ole perusteltu riittävästi ja joita se pitää oikeudellisesti kyseenalaisina. Kantaja viittaa erityisesti riidanalaisen päätöksen 556, 559, 574, 605 ja 644 kohtaan, ja toteaa riitauttaneensa kyseiset kohdat yksityiskohtaisemmin eri kanneperusteidensa yhteydessä.

192 ACER kiistää kantajan väitteet ja vaatii, että tämä kanneperuste hylätään.

193 Tässä yhteydessä on muistutettava, että SEUT 296 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettujen perustelujen on oltava kyseessä olevan toimen luonteen mukaisia ja niistä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä toimen tehneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimi koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimen laillisuuden. Perusteluvelvollisuuden täyttymistä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille toimi on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, sillä tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimen perustelut SEUT 296 artiklan toisen kohdan vaatimukset, on otettava huomioon sen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. tuomio 15.7.2004, Espanja v. komissio, C-501/00, EU:C:2004:438, 73 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 29.6.2017, E-Control v. ACER, T-63/16, ei julkaistu, EU:T:2017:456, 68 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

194 Valituslautakuntaa ei kuitenkaan voida vaatia esittämään perusteluja, joissa vastattaisiin tyhjentävästi ja erikseen kaikkeen päättelyyn, jonka asianosaiset sille ovat esittäneet. Perustelut voivat siten olla implisiittisiä, kunhan asianosaiset saavat niiden avulla selville syyt, joiden vuoksi valituslautakunnan päätös on tehty, ja toimivaltaisella tuomioistuimella on käytettävissään riittävät tiedot, jotta se kykenee harjoittamaan laillisuusvalvontaansa (ks. tuomio 29.6.2017, E-Control v. ACER, T-63/16, ei julkaistu, EU:T:2017:456, 69 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tästä seuraa, ettei voida edellyttää, että valituslautakunta tarkastelisi jokaista siinä vireille pannussa menettelyssä esitettyä perustelua ja esittäisi nimenomaiset perustelut kunkin niistä hylkäämiselle.

195 On myös muistutettava, että velvollisuus perustella päätökset on olennainen menettelymääräys, joka on erotettava perustelujen aineellisesta paikkansapitävyydestä, joka koskee riidanalaisen toimen aineellista lainmukaisuutta Päätöksen perusteluissa toistetaan näet virallisesti päätöksen perustana olevat syyt. Jos nämä syyt ovat virheellisiä, ne rasittavat päätöksen asiasisällön laillisuutta mutta eivät sen perusteluja, jotka saattavat olla riittävät, vaikka niissä esitetään virheellisiä syitä (ks. tuomio 10.7.2008, Bertelsmann ja Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 181 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

196 Tästä seuraa, että esimerkit valituslautakunnan esittämistä arvioinneista, joita kantaja pitää ”oikeudellisesti kyseenalaisina”, ovat merkityksettömiä siltä osin kuin ne esitetään kantajan toisen kanneperusteen tueksi, sillä tämä kanneperuste koskee väitettä siitä, että riidanalaista päätöstä on perusteltu puutteellisesti.

197 Tällä varauksella kantajan tämän kanneperusteensa tueksi esittämiä eri esimerkkejä valituslautakunnan esittämistä arvioinneista on arvioitava edellä 193–195 kohdassa viitatun oikeuskäytännön perusteella.

198 Ensinnäkin kantajan väitteestä, jonka mukaan valituslautakunta ei ole riidanalaisen päätöksensä 556 kohdassa vastannut kantajan valituslautakunnassa esittämään väitteeseen, jonka mukaan riidanalaisessa ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä vahvistettu sellaisten korjaavien toimenpiteiden, joilla on rajat ylittävää merkitystä, määritelmä ei täytä asetuksen 2017/1485 21 artiklan 1 kohdan mukaisia vaatimuksia, on todettava, että riidanalaisen päätöksensä 552–558 kohdassa valituslautakunta on esittänyt syyt sille, miksi riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 9 artiklassa tehty erottelu sellaisten korjaavien toimenpiteiden, joilla on rajat ylittävää merkitystä, ja sellaisten korjaavien toimenpiteiden välillä, joilla ei ole rajat ylittävää merkitystä, on mainitun säännöksen mukainen.

199 Toiseksi kantajan väitteestä, jonka mukaan valituslautakunta ei ole riidanalaisen päätöksensä 559 kohdassa tutkinut, onko riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä unionin oikeuden mukainen, koska valituslautakunta ei ole selittänyt, miten kyseinen menetelmä on siirtoverkonhaltijoiden ehdotuksen mukainen, on todettava, että mainitussa kohdassa valituslautakunta on esittänyt syyt sille, miksi riidanalainen ROSC-käyttövarmuusmenetelmä on kyseisen ehdotuksen ja erityisesti sen 10 artiklan 1 kohdan mukainen.

200 Edellä 46 kohdassa ensimmäisen kanneperusteen tarkastelun yhteydessä esitetyistä arvioinneista ilmenee joka tapauksessa, ettei toimivaltaisten kansallisten sääntelyviranomaisten kanta sido ACER:a ja että koska ACER:lle on annettu omaa päätösvaltaa, se voi – tarkoituksessa hoitaa sääntelytehtävänsä tehokkaasti – muuttaa siirtoverkonhaltijoiden ehdotuksia ennen niiden hyväksymistä. Näin ollen riidanalaisessa ROSC-käyttövarmuusmenetelmässä on voitu poiketa siirtoverkonhaltijoiden ehdotuksista unionin oikeutta rikkomatta, mistä seuraa, ettei valituslautakunnalla ollut velvollisuutta selittää yksityiskohtaisemmin, miten kyseinen menetelmä on kyseisten ehdotusten mukainen.

201 Kolmanneksi kantajan väitteestä, jonka mukaan valituslautakunta ei ole riidanalaisen päätöksensä 574 kohdassa vastannut kantajan väitteeseen, jonka mukaan riidanalaisesta ROSC-käyttövarmuusmenetelmästä seuraa, etteivät siirtoverkonhaltijat voi käyttää välineitä, joiden avulla ne voivat täyttää verkkonsa käyttövarmuutta ja sähkönsiirron hallintaa koskevat vastuunsa, on todettava, että valituslautakunnan tätä koskeva päättely esitetään riidanalaisen päätöksen 553–559 ja 568–573 kohdassa. Viimeksi mainituissa kohdissa valituslautakunta toteaa lähinnä, etteivät kaikki korjaavat toimenpiteet kuulu riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän soveltamisalaan ja että siirtoverkonhaltijat voivat edelleenkin aktivoida tiettyjä toimenpiteitä yksin osana verkkojensa käyttöä koskevan vastuunsa täyttämistä.

202 Neljänneksi kantajan väitteestä, jonka mukaan valituslautakunnan riidanalaisen päätöksensä 605 kohdassa esittämät päätelmät ovat ”yksinkertaisesti virheellisiä”, koska riidanalaisen ROSC-käyttövarmuusmenetelmän 37 artiklan 2 kohdassa ei määrätä päivänsisäisen käyttövarmuuden arvioimisesta koordinoidusti kapasiteetin laskenta-alueen tasolla, on todettava, että tällä väitteellään kantaja riitauttaa valituslautakunnan riidanalaisen päätöksensä 605 kohdassa esittämän päättelyn perusteltavuuden eikä kyseisen päätöksen perusteluja. Kun siis otetaan huomioon edellä 195 kohdassa viitattu oikeuskäytäntö, tämä väite on hylättävä, koska sillä ei ole merkitystä tämän kanneperusteen kannalta.

203 Viidenneksi kantajan väitteestä, jonka mukaan valituslautakunta antaa riidanalaisen päätöksensä 644 kohdassa ymmärtää, että valittaja vastustaa alueellista koordinointia, vaikka näin ei ole, on todettava, että myös tällä väitteellään kantaja kyseenalaistaa valituslautakunnan kyseisen arvioinnin perusteltavuuden eikä riidanalaisen päätöksen perusteluja, minkä kantaja on myös myöntänyt vastauskirjelmässään, kun se on todennut, että ”viides [kantajan mainitsema] esimerkki ilmentää pikemminkin asianosaisten välistä mielipide-eroa kuin perustelujen puuttumista”. Kun otetaan huomioon edellä 195 kohdassa viitattu oikeuskäytäntö, tällä väitteellä ei siis ole merkitystä tämän kanneperusteen kannalta.

204 Edellä esitetystä seuraa, että valituslautakunta on perustellut riidanalaista päätöstään riittävästi, joten toinen kanneperuste on hylättävä.

205 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kantajan kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

206 Työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut ACER:n vaatimuksen mukaisesti.

207 Työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Puolan tasavalta, joka on osallistunut asian käsittelyyn väliintulijana tukeakseen kantajan vaatimuksia, vastaa siis omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Polskie sieci elektroenergetyczne S.A. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastolle (ACER) aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

3) Puolan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Schalin Škvařilová-Pelzl Nõmm

Steinfatt Kukovec

Julistettiin Luxemburgissa 25 päivänä syyskuuta 2024.

Allekirjoitukset